

028-8

ด 174 ก

5-4

การพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยใช้กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

ปริญญานิพนธ์

ของ

ละมัย กาญจนะประโชติ

- 8 ก.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ความหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์

มิถุนายน 2534

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

180964

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(ศศ.พวา พันธุ์เมฆา)

.....กรรมการ
(รศ.กมลรัตน์ กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ศศ.พวา พันธุ์เมฆา)

.....กรรมการ
(รศ.กมลรัตน์ กรีทอง)

.....กรรมการที่แต่งตั้งใหม่
(ศศ.บุญสม กานสังวร)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ ๑๘ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศบุญการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี โดยได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์พา พันธุ์เมฆา ประธานกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กริทอง กรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญสม กานสังวร กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ตลอดจนคณาจารย์ภาควิชา บรรณารักษศาสตร์ ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ แก้ไขปรับปรุง ขอบพระคุณต่าง ๆ ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.สมูล รัตทากร ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรมณี ศิริสุนทร ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา นาดเสวี อาจารย์อุลลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์ อาจารย์บุญจวรรณ วิรุฬห์จรรย์ อาจารย์วัฒนา บุญเสนอ และอาจารย์ฉันทรรณ เจริญวงศ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจสอบหนังสือสำหรับเด็กสำหรับการวิจัย พร้อมกันนี้ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์อรุณี สุกสุข อาจารย์ศศิพาพร แยมแสงสังข์ และบรรณารักษ์ห้องสมุด แห่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติที่ให้ความอนุเคราะห์เรื่องเอกสารต่าง ๆ

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณะครู-นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อาจารย์วัชรระ วงศ์สิทธิ์ และอาจารย์ทวี ส่วนโน โรงเรียนราชานุบาล ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณะครู-นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสุครีตคณ ที่ให้ความร่วมมือทดลองเครื่องมือก่อนนำไปใช้

ขอขอบคุณ คุณสุลลิกษณ พงษาปาน คุณสุเมย์ ทองศิริประภา คุณนันทพร คุณโสภณ คุณนันทนา เรือนดี และเพื่อนบรรณารักษ์ 31 ที่ช่วยเหลือให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา คณะครูอาจารย์ ผู้วางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย

สารบัญ

บท	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือสำหรับเด็ก	16
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	23
การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	23
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	24
การดำเนินการทดลอง	33
วิธีดำเนินการทดลอง	34
การจัดกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	40
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45

5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	49
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	49
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	49
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	50
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	50
	วิธีดำเนินการทดลอง	50
	การวิเคราะห์ข้อมูล	51
	สรุปผลจากการศึกษาค้นคว้า	52
	อภิปรายผล	52
	ข้อเสนอแนะ	54
	บรรณานุกรม	56
	ภาคผนวก	64
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	96

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 รายละเอียดการทดลอง	36
2 เปรียบเทียบคะแนนความมั่นใจในตนเอง ก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่ 1	45
3 เปรียบเทียบคะแนนความมั่นใจในตนเอง ก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่ 2	46
4 เปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยความมั่นใจในตนเอง หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2	47
5 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายชื่อ	81

บทนำ

ในปัจจุบันนี้ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ได้เข้ามามีบทบาท และส่งผลกระทบต่อสังคมไทยเป็นอย่างมาก มีทั้งนำมาซึ่งความเจริญและความเสื่อมโทรมบางประการ ความเจริญทางด้านวัตถุและความเจริญทางด้านจิตใจ ไปไม่สมดุลกัน ก่อให้เกิดเป็นปัญหาทางสังคม ของประเทศอย่างหนึ่ง ซึ่งปัญหาทางสังคมนั้น เมื่อเกิดปัญหาหนึ่งแล้วก็จะเชื่อมโยง ไปสู่อีกปัญหาหนึ่ง ต่อ ๆ กันไป จนกลายเป็นปัญหาที่ซับซ้อนยากที่จะแก้ไขได้โดยง่าย และทำให้ประเทศชาติไม่พัฒนา เติบโต

การพัฒนาประเทศควรพัฒนาคนเป็นประการแรก ควรให้หลักการและทิศทางเดียวกัน และ การพัฒนาคนนั้น ควรเริ่มกันตั้งแต่วัยเด็กจะเหมาะสมที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กซึ่งกำลังอยู่ใน วัยเรียน (วสันต์ ชมสวัสดิ์. 2529 : 3 - 4) แนวทางหนึ่งของการพัฒนาเพื่อลดปัญหาของสังคม โค้ดคือ การพัฒนาจริยธรรมให้ฝังลึกจนเป็นค่านิยมอยู่ในลักษณะนิสัยและอยู่ในจิตใจของบุคคล เพื่อให้ เป็นพื้นฐานหรือภูมิคุ้มกันให้บุคคลละอายต่อการกระทำสิ่งที่ไม่ถูกต้องและสิ่งชั่วร้ายทั้งปวงที่มาประทุติ ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องทั้งตามความมาตรฐานที่สังคมยอมรับ (กรมวิชาการ. 2524 : 1) การที่จะ เสริมสร้างให้บุคคลมีคุณภาพทั้งกล่าวนั้น จะต้องปลูกฝังให้มีวินัยในตนเองเสียก่อน เพราะวินัยใน ตนเองนั้น เป็นพื้นฐานของการควบคุมตนเองให้มีวินัยทางสังคม การพัฒนาให้บุคคลมีวินัยในตนเอง กล่าวดิว่า เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่สุดหนึ่งของการพัฒนาประเทศ (วิวัฒน์ มูลสถาน. 2523 : 2)

รัฐตระหนักถึงเรื่องการพัฒนาจริยธรรมเป็นอย่างดี จึงได้กำหนดเรื่องความมีวินัยในตนเองไว้ ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีจุด มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความมีวินัยในตนเอง ทั้งนี้ความมีวินัยในตนเองเป็นจริยธรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง และถือว่าเป็นพื้นฐานในการพัฒนาคน บุคคลที่ขาดความมีวินัยในตนเองย่อมก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม

ก็จะเห็นได้จากสังคมไทยปัจจุบัน เช่น คนไทยทำอะไรตามใจชอบไม่เคารพต่อกฎข้อบังคับหรือกฎหมายของบ้านเมือง นักเรียนหนีเรียน เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ล้วนมีสาเหตุสืบเนื่องมาจากการขาดวินัยในตนเอง และก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา ในทางตรงข้ามหากบุคคลมีวินัยในตนเอง ย่อมสามารถดำรงชีวิตในสังคมไทยอย่างเป็นสุข และก่อให้เกิดความสงบสุขโดยส่วนรวม

ในปีการศึกษา 2531 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้มีการประเมินผลคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศ เรื่องความมีวินัยในตนเองพบว่า นักเรียนในสังกัดส่วนมากมีคุณภาพด้านความมีวินัยในตนเองอยู่ในขั้นตอบสนองด้วยความเต็มใจ ซึ่งเป็นเกณฑ์ในระดับ 3 จาก 4 ระดับ ที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้เกณฑ์ระดับ 4 เป็นเกณฑ์ในการเห็นคุณค่า ซึ่งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ยังมีความมีวินัยในตนเองในระดับนั้นอย่างมาก (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2532) อีกทั้งการจัดการเรียนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กำหนดไว้เพียงร้อยละ 17 ของเวลาเรียนทั้งหมด (กระทรวงศึกษาธิการ. 2525 : ค) แขนงจริยศึกษาเป็นรายวิชาหนึ่งในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย อัตราเวลาเรียนมีเพียง 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งนับว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับรายวิชาอื่น ๆ

การพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของเด็กในระดับประถมศึกษา จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้บังเกิดผล และถือว่าเป็นหน้าที่ของผู้บริหารการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกระดับควรจะดำเนินการให้สอดคล้องกันอย่างจริงจัง เนื่องจากเด็กนั้นนับว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุดของประเทศ หากไม่ได้อบรมพัฒนาเด็กให้เป็นทรัพยากรที่ดีแล้ว การพัฒนาประเทศอาจจะเป็นไปไม่ได้เต็มที่ การพัฒนาทรัพยากรเด็กให้เห็นคุณค่า มีประสิทธิภาพ จึงจะต้องดำเนินการดังแนบนี้ (ชาติชาย พุฒะวัฒน์. 2533 : 19)

ในฐานะที่ครูบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนเป็นครูปฏิบัติสังกัดสายสนับสนุนการสอนหน้าที่โดยตรงทั้งด้านการจัดหาทรัพยากรห้องสมุด และให้บริการทรัพยากรห้องสมุด โดยต้องทำหน้าที่ครูและหน้าที่บรรณารักษ์ คลอดใจความรวมมือกับองค์การ หน่วยงาน ฯลฯ เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย ดำเนินไปในทางหลักการและทิศทางเดียวกัน อันจะนำมาซึ่งคุณภาพของการศึกษา (เจลิยว พันธุ์สีกา. 2532 : 34 - 36 ; พวา พันธุ์เมฆา. 2528 : 15 - 16) แนวทางหนึ่ง

ที่ครูบรรณาธิการสามารถให้ความร่วมมือ และให้การสนับสนุนการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง ให้บังเกิดกับเด็กระดับประถมศึกษาคือ การเลือกสรรหนังสือสำหรับเด็กที่มีเนื้อหาช่วยเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง นำมาให้เกิดอ่าน อนึ่ง การอ่านมีใช้ทักษะที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ดังนั้นครูบรรณาธิการควรต้องจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เพื่อโน้มน้าวชักจูงให้เด็กเกิดเกิดความสนใจในการอ่าน ซึ่งกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่เหมาะสมสำหรับเด็กระดับประถมศึกษาตอนปลายมีหลายประเภท เช่น กิจกรรมแนะนำหนังสือ และกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอย่างเสรี เป็นต้น ซึ่งเด็กเมื่ออ่านหนังสือ อาจจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ถึงแบบอย่างและบรรทัดฐานของสังคมไปโดยไม่รู้ตัว และนำไปสู่การปฏิบัติเมื่อเขาเจริญวัย (นิตา ชูโต และกล่อมจิตต์ ปลายเวช. 2527 : 2 - 3) กลวิธีแบบนี้จะเป็นวิธีการที่แนบเนียนอย่างยิ่ง เพราะการกล่าวสอนอย่างตรงไปตรงมา เด็กจะเกิดความอึดอัดเพราะรู้สึกว่าตนถูกบังคับ การสอนวินัยต้องให้เหตุผลเสมอเปิดโอกาสให้เด็กมีทางเลือก และควรควรเน้นให้เด็กเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลและผลของการกระทำ อยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เด็กตระหนักว่า การกระทำเช่นไรให้ผลเช่นนั้น (กรมวิชาการ. 2528 : 17) อีกหนึ่งข้อควรพิจารณาอย่างค่อนเนื่อง นอกจากนั้นแล้ว การพัฒนาจริยธรรมแก่เด็กนั้น สิ่งที่ต้องทำคือการส่งเสริมการคิดอย่างมีเหตุผล มีการตัดสินใจที่ถูกต้อง โดยมีหลักการสำหรับการพิจารณา การกระทำลักษณะดังกล่าว อาจจะนำมาซึ่งการพัฒนาจริยธรรมขั้นการมองเห็นคุณค่า ตลอดจนนำไปยึดถือปฏิบัติสืบไป

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา การนำเอาหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองไปใช้ในการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง ทั้งนี้เพื่อจะไขว้คว้าเอาผลจากการศึกษาใช้เป็นแนวทางให้บรรณาธิการ ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำเอาวิธีการไปพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของเด็กต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ ก่อนและหลังการทดลอง

2. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี ก่อนและหลังการทดลอง

3. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี หลังการทดลอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยครั้งนี้ เป็นแนวทางสำหรับบรรณารักษ์ ครู อาจารย์ในสถานศึกษา ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ในการนำเอาหนังสือสำหรับเด็กมาใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชากลุ่ม สร้างเสริมลักษณะนิสัย ขนบจริยศึกษา เพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของเด็กต่อไป

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ มีการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสูงขึ้นหลังการทดลอง
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี มีการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสูงขึ้นหลังการทดลอง
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ มีการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสูงขึ้นกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนราชูปบล อำเภอมือง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ที่มีความมีวินัยในตนเองต่ำ จำนวน 40 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนราชูปบล อำเภอมือง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ที่มีความมีวินัยในตนเองต่ำ จำนวน 20 คน ที่ได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรแล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน

3. ตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ แก่ วิธีพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 วิธีคือ

3.1.1 การอ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรม แนะนำหนังสือ

3.1.2 การอ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี

3.2 ตัวแปรตาม คือ แก่ จริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หนังสือสำหรับเด็ก หมายถึง หนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองที่ได้รับการคัดเลือกมาจากหนังสือสำหรับระดับประถมศึกษาปีงบประมาณ 2529 - 2532 จำนวน 30 ชื่อเรื่อง ซึ่งใช้ภาษาเข้าใจง่าย ถูกต้องเหมาะสมกับวัยเด็ก มีภาพประกอบชัดเจนสอดคล้องกับเนื้อหา สีสันสวยงาม เป็นเรื่องไม่หวาดสยอง ไม่ผิดศีลธรรม ให้อคติสอนใจ และให้ความเพลิดเพลิน

2. กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน หมายถึง การกระทำต่าง ๆ ที่บรรณารักษ์จัดทำขึ้น เพื่อให้เด็กเรียนเกิดความสนใจในการอ่านหนังสือ ประกอบไปด้วยกิจกรรมต่อไปนี้

2.1 การแนะนำหนังสือ หมายถึง วิธีการชักชวนหรือเร้าใจให้เด็กเรียนสนใจในการอ่านหนังสือ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะใช้วิธี การพูดเรื่องหนังสือ การเชิควินาที และภาพพลิก

2.2 การอ่านอย่างเสรี หมายถึง การที่นักเรียนอ่านหนังสือด้วยความมีวินัยในตนเอง ที่บรรณารักษ์คัดเลือกและจัดไว้ให้อย่างเสรี โดยมีการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนได้ทราบโดยทั่วกัน

3. ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรม โดยเกิดจากความรู้อย่างมองเห็นคุณค่าในการปฏิบัติ มิได้เกิดจากข้อบังคับภายนอกเท่านั้น แม้จะมีอุปสรรคก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนี้ ประกอบด้วยคุณลักษณะ 10 ประการ ดังนี้

3.1 มีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ได้แก่ ระบายความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับความมั่นใจ และกล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง

3.2 มีความเป็นผู้นำ ซึ่งแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ได้แก่ ใจกว้าง ยึดมั่นในความคิดของตนเอง และรวมทำงานในกลุ่มอย่างมีระบบ

✓ 3.3 มีความรับผิดชอบ ซึ่งแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ได้แก่ ตั้งใจ เสียสละ ลงมือ จริงจัง ตรงต่อ รับผิดชอบ และยอม แก้ไข งานที่ผิดพลาด

3.4 ตรงต่อเวลา รู้จักกาลเทศะ ซึ่งแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ได้แก่ ส่งงาน ตรงตามกำหนด และมาโรงเรียน ทันเวลา

✓ 3.5 เคารพในสิทธิของผู้อื่น ซึ่งแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ได้แก่ เข้าแถวรับ บริการทุกครั้ง และขออนุญาต ก่อนออกจากห้องเรียน

3.6 มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทางสังคม ซึ่งแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ได้แก่ แต่งกายสุภาพ ถูกต้องตามกาลเทศะ และเดินขึ้นลงบันได ใช้ลิฟต์ เสมอ

3.7 มีลักษณะมุงอนาคต ซึ่งแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ได้แก่ ตั้งใจฟังครู อธิบาย และทำงานที่ได้รับมอบหมายทันที เพื่อให้เข้าใจบทเรียนในชั้นต่อไป

3.8 มีความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ได้แก่ ทำแบบฝึกหัด
ด้วยตนเอง และส่งคืนสิ่งของที่ยืมมาแก่เจ้าของ

3.9 มีความอดทนขยันหมั่นเพียร ซึ่งแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ได้แก่ ทำงาน
ชั่วโมงงานพิเศษด้วยความมุ่งมั่น และซักถามบทเรียนที่ไม่เข้าใจจากครู

3.10 รู้จักเสียสละ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น ซึ่งแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ได้แก่
ยินยอมให้เพื่อนยืมสิ่งของไปใช้ และตอบคำถามของเพื่อนด้วยดี

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่ง
เนื้อหาออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง
 - 1.1 ความหมายและคุณลักษณะของความมีวินัยในตนเอง
 - 1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง
 - 1.3 การปลูกฝังและเสริมสร้างวินัยในตนเอง
 - 1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือสำหรับเด็ก
 - 2.1 ความหมายและคุณค่าหนังสือสำหรับเด็ก
 - 2.2 ความสนใจในการอ่านหนังสือของเด็กระดับประถมศึกษาตอนปลาย
 - 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้หนังสือสำหรับเด็ก

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง

ความหมายและคุณลักษณะของความมีวินัยในตนเอง

กู๊ด (Good. 1973 : 525) ได้กล่าวถึงวินัยในตนเองว่า หมายถึง การบังคับควบคุม
พฤติกรรมของบุคคล ไม่ให้บังคับโดยอำนาจภายนอก หากหมายถึงบังคับโดยอำนาจภายในของบุคคล
นั่นเอง และเป็นอำนาจอันเกิดจากการเรียนรู้หรือยอมรับคุณค่าอันใดอันหนึ่ง ซึ่งทำให้บุคคลสามารถ
บังคับพฤติกรรมของตนเองได้

วินเซนต์ (Vincent. 1961 : 42 - 43) ได้ให้ความหมายของวินัยในตนเองว่า
หมายถึง การที่บุคคลไม่ทำการใด ๆ อันจะเป็นผลให้เกิดความยุ่งยากแก่ตนในอนาคตหรือการไม่เข้า

ไปยุ่งกับเรื่องส่วนตัวและสิทธิของผู้อื่น รวมทั้งการที่บุคคลกระทำการสิ่งที่ไม่อยากทำ แต่การกระทำนั้นช่วยให้ความต้องการและสิทธิของผู้อื่นได้รับการตอบสนองหรือกระทำการสิ่งอื่นเป็นผลให้ผู้อื่นประสบสำเร็จในอนาคต

สมชาย สิงห์พันธุ์ (2527 : 9) กล่าวว่า วินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง โดยเกิดจากการสำนึกขึ้นมา ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมออกใคร่ใดในสถานการณ์ต่าง ๆ มีการเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต

อำพร กาทอง (2529 : 7) ให้ความหมายความมีวินัยในตนเองว่า เป็นความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่มุ่งหวังไว้ โดยเกิดจากการสำนึกขึ้นมาเอง แต่ทั้งนี้จะต้องไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นผลทำให้เกิดความชุกชากแก่คนในอนาคต และจะต้องเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญแก่ตนเองและผู้อื่น โดยไม่ขัดต่อระเบียบของสังคม และไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น

จากความหมายข้างต้นกล่าวได้ว่า วินัยในตนเอง หมายถึง การที่บุคคลสามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ ทั้งทางอารมณ์และพฤติกรรม โดยเกิดจากความรูสึกมองเห็นคุณค่าในการปฏิบัติด้วยตนเอง มิได้เกิดจากข้อบังคับภายนอกเท่านั้น แม้จะมีอุปสรรคที่ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น

คุณลักษณะของความมีวินัยในตนเอง

วิภาวดี บุณยสถาน (2523 : 33) ได้สรุปว่า บุคคลที่มีวินัยในตนเองควรมีลักษณะและพฤติกรรมประกอบไปด้วย มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบ มีความตั้งใจจริง มีลักษณะความเป็นผู้นำ มีเหตุผล เคารพสิทธิของผู้อื่น ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม มีความอดทน มีความเชื่ออำนาจภายในตน และมีลักษณะมุ่งอนาคต

วไลพร จันทรศิริ (2530 : 12 - 14) ได้สรุปคุณลักษณะความมีวินัยในตนเอง สอดคล้องกับ ลัทธิธรรม ๗ ระนอง (2525 : 5) และสุภาพร จันทรศิริโอธิน (2526 : 6) ไว้ดังนี้ คือ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบ เคารพในสิทธิของผู้อื่น มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม มีลักษณะมุ่งอนาคต มีความเป็นผู้นำ มีความตรงต่อเวลา รู้จักกาลเทศะ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความอดทน ขยันหมั่นเพียร รู้จักเสียสละ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และยอมรับการกระทำของตน

กล่าวโดยสรุป ผู้ที่มีคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองจึงมีพฤติกรรมที่แสดงออกที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1. มีความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง มีความแน่ใจ หรือมั่นใจในความสามารถของตนเองว่าจะกระทำให้สำเร็จได้ โดยอาจถูกต้องและมีเหตุผล และเชื่อว่าการที่ประสบผลสำเร็จได้ความที่บุคคลนั้นตั้งใจไว้เป็นผลมาจากความสามารถ ทักษะ หรือการกระทำของตนเอง

2. มีความเป็นผู้นำ หมายถึง สามารถนำ ชักจูง แก้ไขปัญหา และดำเนินกิจกรรมของกลุ่มไปสู่เป้าหมายที่กำหนดและรับผิดชอบของกลุ่มได้

3. มีความรับผิดชอบ หมายถึง มีความสนใจ ความตั้งใจที่จะทำงาน และติดตามผลงานที่ได้กระทำแล้ว เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เป็นที่พอใจไปทั่วๆ ขอบรับในสิ่งที่ตนกระทำลงไปทั้งในคำที่เป็นผลดีและผลเสีย

4. มีความตรงต่อเวลา รู้จักกาลเทศะ หมายถึง ทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้ตรงเวลา หรือให้สำเร็จตามเวลาที่กำหนดให้ ตลอดจนรู้ว่าจะประพฤติปฏิบัติอย่างไรให้เหมาะสมกับเวลาและโอกาส

5. เคารพในสิทธิของผู้อื่น หมายถึง ไม่ประพฤติปฏิบัติก้าวก่ายหรือล่วงล้ำสิทธิของผู้อื่น

6. มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทางสังคม หมายถึง ประพฤติปฏิบัติโดยไม่ขัดกับกฎข้อบังคับของสังคมทั่วไป รวมทั้งปฏิบัติตามระเบียบที่สังคมกำหนดไว้ทั้งค่านิยมและค่านิยม

7. มีลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง สามารถพิจารณาผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งดีกว่าในปัจจุบันได้

8. มีความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง มีลักษณะของพฤติกรรมหรือความรู้สึกรู้สึกของบุคคลที่คิดและกระทำดังนี้คือ ไม่หลอกลวงตนเองและผู้อื่น ไม่ทุจริต ไม่หาผลประโยชน์ในทางมิชอบ ไม่เอาเปรียบผู้อื่น และละอาชญากรรมชั่วร้าย

9. มีความอดทนอดกลั้น หมายถึง ภาวะปฏิบัติหน้าที่ของตนให้สำเร็จด้วยความอดทน มีจิตใจเข้มแข็งไม่ยอมแพ้อุปสรรคที่เกิดขึ้น มีความพยายามอย่างสม่ำเสมอ มุ่งปฏิบัติหน้าที่การงานจนสำเร็จ

10. รู้จักเสียสละและมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น หมายถึง การยอมเสียสละสิทธิและยอมลำบากเพื่อประโยชน์สุขของผู้อื่น โดยการช่วยเหลือผู้อื่นซึ่งได้รับความเดือดร้อน หรือประสบภัยพิบัติให้ได้รับความสะดวก และมีความสุขมากขึ้น

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง

ลักษณะวินัยในตนเองมีความสำคัญต่อการแสดงออกทางจริยธรรม และคุณธรรมของบุคคลมาก และอาจจะสำคัญมากกว่าลักษณะทางความรู้ที่ชัด และความสามารถกระทำที่ กระทำชัดชัด ฉะนั้น การให้ความสนใจเกี่ยวกับกำเนิดและการเจริญเติบโตของจิต ลักษณะการมีวินัยแห่งตน จึงเป็นสิ่งจำเป็นในเรื่องนี้ นักจิตวิทยาพัฒนาการได้ให้ความสนใจมานานแล้ว และมีความเห็นว่าการมีวินัยในตนเองหรือความสามารถควบคุมตนเองอย่างถูกต้อง เป็นหลักชัยของการพัฒนาการทางจิตของบุคคล นั่นคือ ความมีวินัยในตนเองเป็นลักษณะสำคัญของบุรุษสุภาพทางจิต ฉะนั้นการมีวินัยในตนเองจึงสามารถจะใช้เป็นเครื่องมือวัดระดับพัฒนาการทางจิตของบุคคลได้ (โสภพร แกนเพชร.

2530 : 20 - 30)

ทฤษฎีพัฒนาการของวินัยในตนเอง

ทวงเกอเน ทันทุมนาวิน (2523 : 6 - 9) ได้สรุปทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของ เมารเอร์ ไว้ว่า การเกิดวินัยในตนเองในบุคคลแต่ละคนนั้น นักทฤษฎีจิตวิทยาเชื่อว่าจะต้องมีพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรกเกิดจนกระทั่งเติบโตขึ้นมา จุดเริ่มต้นคือความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับมารดาหรือผู้เลี้ยงดู อันจะนำไปสู่ความสามารถควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น เมารเอร์ ได้อธิบายว่า ทารกและเด็กจะต้องเรียนรู้จากผู้ที่เลี้ยงดู โดยการเรียนรู้ จะเกิดในสภาพอันเหมาะสมเท่านั้น

การเรียนรู้ของทารกและเด็กนี้จะเกิดขึ้นหลายระดับและขั้นตอนดังต่อไปนี้ จุดเริ่มต้นอยู่ที่ การที่ทารกได้รับการบำบัดความหิวของการ เช่น หิวก็ให้กินนม ร้อนก็ให้อาบน้ำ ซึ่งก็เกิดขึ้นมาปกติให้ เมื่อทารกได้รับการบำบัดความหิวของการก็จะรู้สึกสบาย พอใจและมีความสุข ความสุขนี้จะรุนแรงมาก และติดเครื่องอยู่ในสำนึกของทารกไปจนเติบโตขึ้น ขั้นต่อมาคือ ในขณะที่ทารกได้รับการบำบัดความหิวของการจนรู้สึกพอใจและมีความสุขนั้น สิ่งที่เกิดควบคู่กับเหตุการณ์อยู่เสมอเสมอคือ การปรากฏตัวของมารดาหรือผู้เลี้ยงดูในขณะที่ทารกนั้นเกิด เมื่อได้รับการบำบัดความหิวของการกับมารดาควบคู่กันเสมอ ในการรับรู้ของเด็กขั้นต่อมาคือ ความสุข ความพอใจของเด็กที่เกิดจากการได้รับการบำบัดความหิวของการต่าง ๆ จะถ่ายทอดมายังมารดา ทำให้การปรากฏตัวของมารดาก่อให้เกิดความสุขความพอใจแก่เด็กได้ เมารเอร์ เชื่อว่า การรักและพอใจมารดานั้น จะก่อให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้

เช่นนี้ โดยที่ความสุขความพอใจที่ได้รับการบันทึกต้องมาก่อนถ้าไม่เกิดเหตุการณ์เช่นนั้นในเด็ก เช่น เมื่อหิวไม่ได้อิ่มหรือกินเมื่อไม่หิว เด็กจะไม่เกิดความสุข เด็กก็จะมีรากฐานในการที่จะเรียนรู้ที่จะรักและพอใจมารดาของตน เมื่ออาการเรื้อรังขึ้นแรกเกิดขึ้นแล้ว ก็จะเป็นรากฐานของการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องต่อไป กล่าวคือ มารดาขอมาควบคุมกับคำอบรมสั่งสอนเด็ก หรือมารดาพูดหรือกระทำต่าง ๆ อยู่เสมอ ในภายหลังการเลียนแบบมารดาทางคำพูด การกระทำ หรือการทำความเข้าใจมารดาสั่งสอน จะทำให้เกิดเกิดความรู้สึกมีความสุข ความพอใจใ้เอง ความสุขความพอใจที่เกิดขึ้นมีลักษณะเป็นการให้รางวัลและชมเชยตนเองโดยบุคคลในท้องหวังผลจากภายนอก เด็กจะเลียนแบบสู่สิ่งอื่นที่ห่างไกลและไม่ใกล้เคียงเท่า ๆ กัน คราบเหงื่อที่ลักษณะของผู้ที่ตนรักพอใจ ตัวอย่างในทางที่ไม่ดี เช่น ถ้าเด็กเห็นมารดาสูบบุหรี่เสมอเมื่อเด็กสูบบุหรี่บ้าง ก็จะมีความสุขความพอใจ เพราะเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักพอใจมาก่อน ความสามารถในการให้รางวัลตนเองนี้ เมอเรอร์ เชื่อว่า เป็นลักษณะที่แสดงถึง การบรรลุมารดา ทางจิตของบุคคลนั่นเอง โดยจะปรากฏขึ้นในเด็กปกติที่อายุประมาณ 8 - 10 ขวบ และจะพัฒนาต่อไปจนสมบูรณ์เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ฉะนั้นผู้ที่บรรลุมารดาทางจิตอย่างสมบูรณ์ จึงเป็นผู้ที่สามารถควบคุมตนให้ปฏิบัติอย่างมีเหตุผลในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น ในการตอบโต้เมื่อเกิดความคับข้องใจ หรือเมื่อเกิดความกลัว ในการมีความรักและการมีอารมณ์ขัน ผู้ที่ขาดวินัยในตนเอง เพราะไม่ใส่ใจในการเรียนรู้ตามที่กล่าวมาแล้ว จะกลายเป็นบุคคลที่ขาดความยับยั้งชั่งใจในการกระทำ และอาจกลายเป็นผู้ทำผิดกฎหมายและกฎหมายของบ้านเมืองอยู่เสมอ ในรายที่รุนแรงอาจกลายเป็นอาชญากรรมเรื้อรังหมกโอกาสที่จะแก้ไข

การเกิดวินัยในตนเองนี้ เป็นเพียงจุดเริ่มต้นในบุคคลซึ่งจะต้องอาศัยการฝึกอบรมเพิ่มเติมอีกมาก ลักษณะวินัยในตนเองจึงจะพัฒนาเป็นลักษณะที่มั่นคงและรุนแรงจนกลายเป็นสาเหตุของพฤติกรรมของบุคคลได้อย่างสม่ำเสมอ

การปลูกฝังและเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง

การปลูกฝังและเสริมสร้างความมีวินัยให้แก่คนในชาตินั้น จะต้องดำเนินการอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง และไม่ควรปล่อยให้เป็นภาระหน้าที่ของรัฐบาลแต่เพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น แต่เป็นหน้าที่ของชนในชาติทุกฝ่ายจะต้องช่วยเหลือและร่วมมือกันโดยเริ่มกันที่เยาวชน ซึ่งเป็นนักเรียนตั้งแต่ระดับ

อนุญาตขึ้นไป ความสำเร็จของการฝึกสอนอบรมจนเกิดเป็นนิสัย และนำเอาระเบียบวินัยที่ได้ฝึกสอนไว้นั้นออกไปปฏิบัติจริงในชุมชน ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อกันนักเรียนและโรงเรียนแล้ว ยังมีส่วนช่วยชดเชยแก่ประชาชนในชุมชนให้ประพฤติปฏิบัติตามไปด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ ครูจึงเป็นบุคคลสำคัญในการปลูกฝังอบรมนักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ จนเกิดเป็นนิสัย และมีเจตคติที่ดี ซึ่งครูควรมีเทคนิคในการเลือกการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม มีการเสริมการให้พรอม อีกทั้งมีกิจกรรมที่ต่อเนื่องกัน (Verble. 1985 : 40 - 42)

การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองให้เกิดขึ้นในวัยเด็ก เปรียบเสมือนการเตรียมให้เด็กเป็นผู้นำที่ดีในอนาคต (Etzioni. 1982 : 184 - 189) มีพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นที่ยอมรับของสังคม ความเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ ตลอดจนประพฤติปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม การเสริมสร้างวินัยให้บังเกิดขึ้นกับนักเรียนนั้น จึงควรมีหลักดังนี้

1. สร้างสัญลักษณ์และคำขวัญ
2. สนับสนุนความเป็นผู้นำ เพื่อสร้างคุณค่าทางบวกให้แก่โรงเรียน
3. ต้องให้นักเรียนมีความรู้สึกรับผิดชอบ และเกิดความรับผิดชอบร่วมกัน
4. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งกฎเกณฑ์ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
5. สร้างกฎเกณฑ์ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการให้ชัดเจน

(Wayson and Lasley. 1984 : 419 - 421)

ในทำนองเดียวกัน ชม ภูมิภาค (2525 : 136 - 137) ได้เสนอแนวทางในการปลูกฝังวินัยไว้ดังนี้

1. ระบียบวินัยต้องเปลี่ยนแปลงได้
2. ต้องมีการอบรมสั่งสอนในทุกโอกาส
3. ให้นักเรียนเป็นผู้อาวุโสระเบียบวินัยด้วยตนเอง
4. ต้องให้นักเรียนเข้าใจในวิธีการของประชาธิปไตย
5. ต้องสร้างวินัยให้กับเด็ก ตั้งแต่แรกก้าวเข้ามาในโรงเรียน

ส่วน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2525 : 217) เสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างเสริมวินัยไว้ดังนี้

1. การฝึกจนเกิดเป็นนิสัย เพื่อให้เกิดความเคยชิน
2. ความมีวินัยในตนเองคือ วินัยสูงสุดที่พึงปรารถนา

3. การมีระเบียบวินัยย่อมสอดคล้องแทรกเข้าไปได้เสมอเกือบทุกวิชา

4. ความมีระเบียบวินัยขึ้นอยู่กับการศึกษาอบรมเป็นสำคัญ ต้องใช้เวลาและค่อยเป็นค่อยไป
ควรใช้วิธีมุ่งใจมากกว่าบังคับ

นอกจากนี้ เชเวียคอฟ และฟริทซ์ (เคื่อนใจ ชอณิล. 2530 : 44 ; อ้างอิงมาจาก Sheviakov and Fritz. 1955) ได้ศึกษาประเภทของวินัยที่ควรปลูกฝังให้ดีกว่า ควรเน้นวินัยในตนเองมากกว่าที่จะเป็นวินัยที่ขึ้นอยู่กับรากฐานของการให้ ปฏิบัติตามคำสั่งและยังให้ความเห็นต่อไปอีกว่า ควรเป็นเรื่องของความเต็มใจ ไม่ใช่กระทำตามคำสั่งหรือกลัวการลงโทษ นั่นคือ ควรปลูกฝังให้เกิดวินัยในตนเอง ซึ่งขึ้นอยู่กับรากฐานแห่งการชื่นชอบ ความรักในอุดมคติ หรือยึดมั่นในจุดหมายที่ตนสร้างขึ้น และการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การให้ความรู้ชั้นสูง การอบรมทางศาสนา การให้แสดงบทบาทสมมติ การใช้กลุ่มเพื่อนให้เกิดความคล้อยตาม และการให้เลียนแบบจากตัวแบบ (ดวงเคื่อน พันธุมนาวัน. 2524 : 33 - 37) เพราะถ้าเด็กมีวินัยในตนเองแล้ว จะก่อให้เกิดผลดีแก่ตนเองเนื่องจากวินัยมีคุณค่าดังนี้

1. วินัยเป็นเครื่องแสดงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. วินัยทำให้ผู้รักษาวินัยเป็นคนดีขึ้น เป็นเครื่องป้องกันความเสื่อมเสีย
3. วินัยเป็นเครื่องวัดความดีของคน ใครจะเป็นคนดีหรือเลว ดีมาก หรือน้อย ไม่มีอะไรเป็นเครื่องวัดใดเหมาะสมเท่ากับการสังเกตวินัยของผู้นั้น (ข้าเลื่อง วุฒิจันทร์. 2522 : 84 - 85)

จากที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า วินัยที่ควรสร้างเสริมให้กับเยาวชนควรเป็นวินัยในตนเอง และหลักการสร้างวินัยในตนเองนั้นต้องขึ้นอยู่กับรากฐานแห่งความชื่นชอบหรือความเต็มใจมากกว่า วินัยที่มีรากฐานของคำสั่ง การบังคับ หรือการลงโทษ และควรที่จะฝึกให้มั่นคงด้วยอาหารที่เป็นคนมา ทั้งนี้ในการสร้างเสริมและปลูกฝังความมีวินัยในตนเองให้กับเด็กนั้น ต้องคำนึงถึงระดับการพัฒนาการทางจิตใจของแต่ละวัยด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮอฟแมน (Hofman. 1970 : 286) ซึ่งได้ศึกษาการฝึกวินัย 3 วิธี ได้แก่ การให้เหตุผล การปล่อยปละละเลย และการรวบอำนาจ ผลการศึกษาพบว่า บิคารมการที่ฝึกวินัย โดยวิธีการให้เหตุผล

จะทำให้เด็กมีวินัยในตนเองสูงกว่าเด็กที่ได้รับการฝึกวินัยโดยบิดามารดาโดยวิธีการปล่อยปละละเลย และการรวบอำนาจ

ไบรอันท์ (Bryant. 1971 : 4854 - B) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนที่มีความเชื่อต่างกัน โดยให้ครูบรรยายลักษณะของนักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจในตนกับนักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตน กลุ่มละ 20 คน พบว่าเด็กที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนจะมีวินัยแห่งตนมากกว่า ปรับตัวได้ดีกว่า มีผลสัมฤทธิ์และมีความอดทนมากกว่าเด็กที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตน

ไบลีคอมมา เวลเกอร์ (Welker. 1972 : 7328 - B) ได้ศึกษาความเชื่ออำนาจภายในตนของชายและหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในระดับวิทยาลัย 240 คน ผลปรากฏว่า ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนเองทั้งชายและหญิง จะมีความเชื่อมั่น มีสติควบคุมอารมณ์ ควบคุมตนเอง ได้ดีกว่าพวกที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตน นอกจากนี้แล้วยังมีความฉะปะกฏในการปรับตัว มีความวิตกกังวลและมีการพึ่งพาผู้อื่นน้อยกว่าพวกที่เชื่ออำนาจภายนอกตน

งานวิจัยในประเทศไทย

พุทธี เคชะอังกูร (2525 : 42 - 44) ได้ทดลองใช้หนังสือสูง เพื่อพัฒนาจริยธรรม ค่านิยมแห่งตนกับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยกลุ่มทดลองได้รับการควบคุมดูแลโดยหนังสือสูง กลุ่มควบคุมได้รับการดูแลโดยหนังสือสูง ผลการทดลองสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความมีวินัยแห่งตนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

เคื่อนใจ ชอนิล (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองอ้อ จังหวัดพิษณุโลก โดยกลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มติดต่อกัน 5 สัปดาห์ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มจะมีวินัยในตนเองสูงกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

นอกจากนี้ ปรานี เพชร (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมแนะแนว โดยใช้สไลด์ภาพเป็นเทคนิคแบบที่มีต่อความมีวินัยในตนเอง ผลการทดลอง พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมการจัดกิจกรรมแนะแนว โดยใช้สไลด์ภาพเป็นเทคนิคแบบมีวินัยในตนเองสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมการจัดกิจกรรม

จากผลงานวิจัยต่าง ๆ โคฮีโเห็นว่ บุคคลที่มีวินัยในตนเองนั้น มีคุณลักษณะหลายประการ เช่น มีความอดทนและมีความเชื่อมั่น เป็นคน อีกรังจ้ทพบว่า การพัฒนาความวินัยในตนเองสามารถกระทำด้วยวิธีการต่าง ๆ นานา เช่น การเชิคหนังสือ การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และใช้สไลด์ เทปเป็นเทคนิคแม่แบบ ซึ่งโคฮีโเป็นไปคาคทาคหวังไว้ ดังนั้นผู้วิจัยคาคว่ การใช้หนังสือสำหรับเด็ก น่าจะเป็นอีกรังจ้ทหนึ่ง ที่จะช่วยทำให้เด็กมีการพัฒนาควณเพิ่มขึ้นโค

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือสำหรับเด็ก

ความหมายและคุณภาพหนังสือสำหรับเด็ก

ปราณี เชิงทอง (2526 : 6) โคให้ความหมายหนังสือสำหรับเด็กไว้ว่ หนังสือสำหรับเด็ก หมายถึง หนังสือที่เขียนสำหรับให้เด็กอ่านอย่างเหมาะสมกับวัยของเด็ก และเป็นที่สนใจของเด็กด้วย คาง ๆ คังค่วักก่อนเข้าเรียนไปจนถึงวัยรุ่น เด็กสามารถเลือกอ่านโคตามความพอใจโคไม้ม การบังคับ

ฉวีวรรณ อุทาภิณห์ (2527 : 13) กล่าวว่ หนังสือสำหรับเด็ก หมายถึง หนังสือที่มี จุกมุงหมายในการจัดทำให้เด็กอ่านโคโดยเฉพาะ อาจจะเป็นหนังสือภาพลวน ๆ หรือหนังสือที่มีเนื้อเรื่อง และรูปภาพ หรือหนังสือการตูนก็ได้ หนังสือสำหรับเด็กจะต้องจัดทำให้เนื้อหาสาระรูปแบบ และ ค่วักษรที่เหมาะสมกับวัย ความรู้ความสามารถของเด็ก รูปแบบหรือลักษณะของหนังสืออาจมีหลายลักษณะ

รัตพร ชังธาคา (2531 : 1 - 2) โคให้ความหมายว่ หนังสือสำหรับเด็กคือหนังสือ ทุกชนิดที่เขียนขึ้นสำหรับเด็กโคโดยเฉพาะ และรวมทั้งหนังสือที่เขียนขึ้นสำหรับผู้ใหญ่หลาย ๆ เล่มที่เป็น ที่นิยมอ่านกันอย่างกว้างขวางในหมู่เด็ก

จากความหมายของหนังสือสำหรับเด็กที่กลลวามา สรุปโคว่ หนังสือสำหรับเด็ก คือหนังสือ ทุกชนิดที่เขียนขึ้นสำหรับเด็กโคโดยเฉพาะ มีเนื้อหาสาระ รูปแบบ และค่วักษร เหมาะสมกับวัยเด็ก เด็กสามารถเลือกอ่านโคตามใจชอบ

คุณค่าของหนังสือสำหรับเด็ก

หนังสือสำหรับเด็กเปรียบเสมือนอาหารอย่างหนึ่ง อาหารที่มนุษย์กินก็เพื่อบำรุงร่างกายฉันใด หนังสือที่เด็กอ่านก็เหมือนอาหารที่เข้าไปบำรุงจิตใจฉันนั้น สังคมย่อมปรารถนาเด็กที่มีจิตใจดี เพื่อที่จะรับช่วง และสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมทางสังคมต่อไป ฉะนั้นอาหารนั้นเป็นยาพิษ ยาพิษย่อมทำลายล้างทุกสิ่งทุกอย่าง สังคมย่อมต้องการความหวังที่จะอนุรักษพลกษณในไม่ช้าก็เร็ว หนังสือเด็กจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะสร้างค่านิยม แนวคุณธรรมขึ้นในสังคม เพื่อมิให้สังคมอยู่ในภาวะที่ล้มเหลวคลุ้มคลั่ง หรือสังคมพิการ (หทัย ทัมพวง. 2529 : 6 - 7) จากงานวิจัยเกี่ยวกับหนังสือสำหรับเด็ก พบว่า หนังสือสำหรับเด็กที่พิมพ์ในประเทศไทย นั้นมีภาพเป็นลักษณะเด่น ภาษาอยู่ในระดับที่ มีคุณธรรม และจริยธรรมสอดแทรกอยู่ในหนังสือภาพและ สอดคล้องกับการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ แผนงจริยศึกษา และหนังสือภาพที่สอดแทรกจริยธรรมเหล่านี้ สามารถนำไปพัฒนาจริยธรรมของเยาวชนได้ (ภิกษุณ เจนเจริญวงศ์. 2530 : 18) กล่าวได้ว่า หนังสือสำหรับเด็กมีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิตของเด็กในปัจจุบัน เป็นอันมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากหนังสือสำหรับเด็กให้คุณค่าอันได้แก่

1. ช่วยให้เกิดเกิดความพร้อมในการอ่าน
2. ช่วยสืบส่องและส่งเสริมเชาวน์ปัญญา
3. ช่วยสนองความต้องการและความสนใจของเด็ก
4. ช่วยให้เกิดความสนใจหนังสือ ใคคลอ้งแกล้วแกลฉฉาน
5. ช่วยให้เกิดได้รับความบันเทิงเพลิดเพลินใจควยการอ่าน
6. ช่วยให้เกิดเกิดโลกทรรศน์กว้างไกล มีความรอบรู้ทันโลกทันเหตุการณ์
7. ช่วยให้เกิดเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น เข้าใจสิ่งแวดล้อม และสิ่งที่ตามมาในอดีต
8. ช่วยเสริมทักษะในการอ่าน ซึ่งเป็นสื่อไปสู่การแสวงหาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ
9. ช่วยเสริมสร้างให้เกิดนิสัยรักการอ่าน อ่านหนังสือเป็น และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ควยการอ่านหนังสือ

10. ช่วยเสริมสร้างบุคลิกลักษณะ นิสัย ค่านิยม หัตถ์คคิ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม อันดีงามให้กับเด็ก

(รัตพร ชัยธาดา. 2531 : 7 - 8)

ความสนใจในการอ่านของเด็กระดับประถมศึกษาตอนปลาย

เด็กในแต่ละวัยนั้น จะมีความสนใจในการอ่านหนังสือแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ เช่น อายุ เพศ สติปัญญาสิ่งแวดล้อมทั้งทางบ้านและโรงเรียน ตลอดจนความเป็นไปของยุคสมัยนั้น ๆ ซึ่งก็มีผู้ทรงคุณวุฒิทางวรรณกรรมสำหรับเด็ก กล่าวถึงความสนใจในการอ่านของเด็กระดับประถมศึกษาตอนปลายไว้ ดังนี้

ลมูล รัตทากร (มัลลิกา นาดเชวี. 2532 : 12 - 13 ; อ้างอิงมาจาก ลมูล รัตทากร. 2506 : 49 - 50) กล่าวถึงความสนใจของเด็กในวัยประถมศึกษาตอนปลาย ไว้ว่า เด็กอายุ 10 ปี ยังชอบนิทานเกี่ยวกับเรื่องสัตว์ต่าง ๆ อยู่ แต่ชอบเรื่องจริง ๆ มากกว่า ที่ให้มีความรู้สึกเหมือนมนุษย์ เด็กวัยนี้จะชอบเรื่องผจญภัยมาก แต่เด็กชายจะชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ และเรื่องทำนองเดียวกันนี้มากขึ้น เด็กอายุ 11 ปี ชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับการผจญภัยอยู่ โดยเฉพาะเด็กชาย แต่เด็กหญิงจะเริ่มอ่านนวนิยายบ้างแล้ว และเด็กอายุ 12 ปี เด็กชายจะชอบอ่านหนังสือผจญภัยหรือไม่ก็เป็นหนังสือที่มีวีรบุรุษ วีรสตรี และชอบอ่านหนังสือประเภทชีวประวัติและประวัติศาสตร์มาก เด็กอายุ 12 ปี จะเริ่มอ่านหนังสือนวนิยายสำหรับผู้ใหญ่แล้ว ทั้งเด็กหญิงและเด็กชายจะชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับตำนานมาก

นิตา ชูโค และกล่อมจิตต์ หลายเวช (2527 : 7) กล่าวว่า เมื่อเด็กเติบโตก้าวขึ้นสู่ระดับประถมศึกษาตอนปลาย ได้เรียนรู้และเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ รอบตัวมากขึ้น และเริ่มสนใจเรื่องของเด็กในจินตนาการอื่น ๆ เหตุการณ์ในสมัยอื่นคือในอดีต เด็กจึงเริ่มสนใจ และชอบเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ และชีวประวัติบุคคลสำคัญต่าง ๆ ในช่วงระยะนี้ เด็กผู้ชายเริ่มไม่ชอบเรื่องที่ตัวเองเป็นฮีโร่ แต่เด็กผู้หญิงยังคงชอบฮีโร่ตัวเอกทั้งชายและหญิงควบคู่กันไป เรื่องที่เป็นจินตนาการแปลก ๆ ในเรื่อง และเรื่องตลกขบขันไร้สาระยังคงเป็นที่ชื่นชอบของเด็ก ๆ

ส่วน รัตพร ชังธาคา (2531 : 101 - 103) ได้กล่าวว่า เด็กในวัยนี้จะใช้เวลาในการอ่านมากกว่าในวัยอื่น ๆ และอ่านด้วยความขี้บอขบอย่างสมบูรณ์ อีกทั้งยังต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับวรรณกรรมบางประการ นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2520 : 35) ได้ศึกษาเด็กวัยประถมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายชอบอ่านนิทานมากที่สุด และลักษณะนิทานที่เด็กชอบคือ นิทานที่มีคติสอนใจ นิทานโบราณคดีและนิทานพื้นเมือง ทั้งนี้โดยเรื่องเล่าที่มาจากมากไปหาน้อย

ควบเหตุจึงกล่าวข้างต้น การนำเอาหนังสือมาให้เด็กอ่านนั้น จึงจำเป็นต้องหากลวิธีที่จะ
 กระตุ้น แนะนำ และเร้าความสนใจในการอ่านของเด็กเพื่อเด็กจะได้อ่านหนังสืออย่างแท้จริงโดย
 ต้องกระทำในลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของเด็ก ดังนั้นควรจัดกิจกรรม
 ดึงดูด ความสนใจโดยผ่านทางประสาทสัมผัสอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกันซึ่งกิจกรรม
 เหล่านี้ได้แก่ กิจกรรมซึ่งเราใส่ประสาท กิจกรรมที่เราจับประสาท กิจกรรมซึ่งเราใส่และจับ
 ประสาทในขณะเดียวกัน และกิจกรรมซึ่งใหญ่เป็นเป้าหมายโดยรวมด้วย และยังมีสูตรคุณครูหลายท่าน
 ได้เสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยคล้ายคลึงกับหลายท่านด้วยกัน เช่น เฉลิมชัย พันธุ์สาคู
 (2532 : 69) ทวา พันธุ์เมธา (2528 : 164 - 199) และสุชุม เฉลิมทรัพย์ (2531 :
 259 - 287) กิจกรรมเหล่านี้ได้แก่ การเล่านิทาน การแนะนำหนังสือ และการแข่งขันตอบปัญหา
 เป็นต้น งานวิจัยหลายชิ้นเกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมการอ่านชี้ให้เห็นว่า การนำเอากิจกรรมส่งเสริม
 การอ่านมาจัดให้เหมาะสมนั้น ช่วยทำให้เด็กอ่านหนังสือได้มากขึ้น เช่น ผลงานวิจัยของ สมจิตร
 เฉลิมสุวิวัฒนาการ (2530 : 91) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับบริการส่งเสริม
 การอ่าน มีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับบริการส่งเสริมการอ่าน และอภิบุคลิก
 พุทธิมาศย์ (2530 : 56) พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน มีนิสัยรักการอ่านสูงกว่า
 นักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยในต่างประเทศของ แบรเคอร์
 (Braeder. 1984 : 211 - 215) ลอว์สัน (Lawson. 1984 : 3338-A) และ โรแลนด์
 (Rolando. 1985 : 827 -A) ซึ่งทดลองกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในรูปแบบต่าง ๆ ในห้องสมุด
 โรงเรียน ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความสนใจในการอ่าน มีความกระตือรือร้น
 ในการอ่าน และจำเรื่องราวในหนังสือได้มากขึ้น กิจกรรมการอ่านนั้น นับเป็นส่วนสำคัญของการ
 พัฒนาค้นเองในทุก ๆ ด้าน ทั้งในวัยเด็ก และวัยผู้ใหญ่ เพราะหนังสือย่อมประกอบไปด้วยประสบการณ์
 ในชีวิตทั้งชีวิต และนับเป็นประสบการณ์ร่วมกันชั้นสูงสุดระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน นอกจากนั้นการอ่านจะ
 ช่วยให้เราสามารถคิดร่วมกันได้อย่างดีที่สุด (สุนทร แก้วลาย. 2512 : 10) ดังนั้น ในการ
 ศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเอากิจกรรมส่งเสริมการอ่านมาประกอบกิจกรรมทดลองได้แก่ กิจกรรม
 การแนะนำหนังสือ และกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอย่างเสรี

การแนะนำหนังสือ เป็นวิธีการชักชวนหรือเร้าใจให้ผู้ที่สนใจในการอ่านอีกวิธีหนึ่ง และเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมให้นักเรียนเข้าถึงหนังสือ ที่บรรณารักษ์เลือกเฟ้นแล้วว่า เหมาะสมกับนักเรียน นำมาให้นักเรียนโคจรรูจักและติดตามอ่านต่อไป ซึ่งมีวิธีการใดแก่ การพูดเรื่องหนังสือ (Book Talk) เป็นต้น

การพูดเรื่องหนังสือ (Book Talk)

การพูดเรื่องหนังสือ เป็นการแนะนำหนังสืออย่างสั้น ๆ เพื่อโน้มน้าวให้ผู้ฟังสนใจติดตามอ่านต่อไป เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับจัดกับนักเรียนประถมศึกษา ซึ่งมี 2 ลักษณะ ได้แก่ การที่บรรณารักษ์พูดชี้แจงเรื่องหนังสือที่นำอ่านให้เด็กฟัง และการที่บรรณารักษ์จัดให้เด็ก ๆ สนทนากันเองเกี่ยวกับหนังสือที่ตนอ่านมา มีวิธีการเตรียมพูดเรื่องหนังสือดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัด
2. พิจารณาคัดเลือกหนังสือที่น่าสนใจ มีคุณค่า แล้วบรรณารักษ์อ่านหนังสือเหล่านั้นให้เข้าใจทั้งหมด
3. อ่านหนังสือแต่ละเล่ม เลือจุดจุดเด่นของเนื้อเรื่องบางคน เพื่อเตรียมเน้นเป็นพิเศษใช้ในการโน้มน้าวผู้ฟังให้สนใจ และจดบันทึกกันลงในกระดาษ แล้วเชื่อมโยงกับตัวหนังสือแต่ละเล่ม
4. เรียงลำดับหนังสือที่จะพูดให้มีความต่อเนื่องกัน
5. ศึกษาคนเคี่ยวก่อนที่จะไปพูดจริง เพื่อจำเวลาและประเมินตนเองว่าพูดได้ครบถ้วนตามเนื้อหาที่เตรียมไว้หรือไม่
6. นำหนังสือไปพูดแนะนำกับนักเรียนจริง ๆ หลังจากนั้น มีการประเมินผลว่า นักเรียนมีปฏิกิริยาแสดงความสนใจ กระตือรือร้นที่จะติดตามอ่านหนังสือเล่มนั้นหรือไม่ ถ้ามีขอบทรวงก็บันทึกไว้เพื่อการแก้ไขต่อไป

7. ทำแบบฟอร์มบันทึกข้อมูลการพูดเรื่องหนังสือแต่ละเล่มไว้ในกระดาษขนาด 3" x 5" โดยกำหนดเป็นข้อมูลเกี่ยวกับชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง วันเวลา ครั้งที่ ใช้ในการพูดเรื่องหนังสือ จากนั้นเป็นข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องย่อของหนังสือ จุดที่น่าสนใจที่จะพูดชี้แจงหรือยกมาประกอบเป็นพิเศษ และหมายเหตุปรากฏ (พวา พันธุ์เมธา. 2528 : 182 - 183 ; รสา วงศ์ยังอู. 2531 :

การส่งเสริมการอ่านอย่างเสรี เป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้เด็กได้อ่านหนังสือมากขึ้น และมีสั
 รกการอ่านอย่างกว้างขวางออกไปอีกด้วย และสนใจวรรณกรรมในรูปอื่น ๆ มากขึ้น (สุนทร แก้วลาธ.
 2512 : 29) ซึ่งมีวิธีการดังนี้

1. จัดห้องสมุดในชั้นเรียน
2. ใช้สิทธิพลจากเพื่อนและครู
3. จัดห้องสมุดให้สะท้อนความสนใจ
4. ให้นักเรียนเข้ามาในห้องสมุดให้โดยพบเห็นสิ่งต่าง ๆ
5. ใช้วิธีการที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมให้เด็กเข้าถึงหนังสือ
6. ประชาสัมพันธ์ห้องสมุดในบริเวณต่าง ๆ ในตัวโรงเรียน

(เจเลียว พันธุส์คา. 2532 : 66 ; ทวา พันธุเมฆา. 2528 : 157 - 165)

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้หนังสือสำหรับเด็ก

งานวิจัยในต่างประเทศ

แมคกลาสกี (McClaskey. 1971 : 5205-A) ได้ทดลองใช้วรรณกรรมที่มีเนื้อหา
 เกี่ยวกับจริยธรรมและความคิดสร้างสรรค์ไปใช้กับนักเรียนจำนวน 73 คน ผลปรากฏว่า วรรณกรรม
 ดังกล่าวสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมด้านจริยธรรมและเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ได้

ซูคาโร (Zucaro. 1972 : 1304 - A) ได้ใช้หนังสือเกี่ยวกับเรื่องราวของชาวอเมริกันไกร
 เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผิวขาว ที่มีต่อชาวอเมริกันไกร โดยมีการ
 อภิปรายถึงเนื้อหาของหนังสือ พบว่านักเรียนดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติสูงกว่ากลุ่มที่อ่านเฉย ๆ
 ส่วนกลุ่มควบคุมไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย

อัลทแมน (Altman. 1974 : 284 - 287) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้หนังสือเพื่อเสริมสร้าง
 และพัฒนาความภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่คะแนนจากแบบสอบถามวัดความภาคภูมิใจ
 ต่ำสุดจำนวน 18 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม โดยกลุ่มแรกจะได้รับคำแนะนำในการอ่านหนังสือจากบรรณารักษ์
 ตลอด กลุ่มที่สองจะได้รับหนังสือชุดเดียวกัน แต่จะได้รับความแนะนำให้ขยครั้งเดียว ส่วนกลุ่มที่สามได้รับ
 หนังสือเพียงอย่างเดียวไม่ได้รับความแนะนำให้ใด ๆ ผลการทดลองพบว่า กลุ่มแรกมีการเปลี่ยนแปลงสูงกว่า
 กลุ่มอื่น ๆ

งานวิจัยในประเทศ

สมเดช ถิ่นสง (2525 : 59 - 61) ได้ศึกษาการทดลองสอนขระคืบเหตุผลเชิง
จริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดชัยนาท จำนวน 68 คน ผลการศึกษพบว่า
ระคืบเหตุผลของนักเรียนกลุ่มทดลองโดยใช้หนังสือเนื้อหาประกอบสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งสอนตามแผน
การสอนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ภิกษุณ เจนเจริญวงศ์ (2530 : 38 - 40) ได้ศึกษาการพัฒนาจริยธรรมด้านความมี
เมตตากรุณาของนักเรียนจากการอ่านหนังสือภาพที่มีการนำเสนอพฤติกรรมของตัวละครเอกในทางบวก
และทางลบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามเสนนอก กรุงเทพมหานคร พบว่า
นักเรียนที่ได้อ่านหนังสือภาพที่มีการนำเสนอพฤติกรรมของตัวละครเอกในทางบวก มีการพัฒนา
จริยธรรมด้านความเมตตากรุณาสูงกว่านักเรียนที่ได้อ่านหนังสือภาพที่มีการนำเสนอพฤติกรรมของ
ตัวละครเอกในทางลบ

มาลี กาบบมาลา (2531 : 56 - 58) ได้ศึกษาหนังสือภาพที่มีเนื้อหาเสริมสร้างอารมณ์และ
กำลังใจทดลองใช้กับเด็กที่มีความวิตกกังวลของเด็กป่วยเรื้อรังในโรงพยาบาลเด็ก พบว่า เด็กป่วยเรื้อรัง
มีความวิตกกังวลลดลงหลังการทดลอง

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับหนังสือสำหรับเด็ก ชื่นชมได้ว่าหนังสือสำหรับเด็ก
นั้น หากรู้จักเลือกนำไปใช้อย่างเหมาะสมแล้วย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อความต้องการของเด็กเช่นกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การดำเนินการทดลอง
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนราชูปถัมภ์ อำเภอเมือง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ที่มีความมีวินัยในตนเองต่ำ จำนวน 40 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนราชูปถัมภ์ อำเภอเมือง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ที่มีความมีวินัยในตนเองต่ำ จำนวน 20 คน สุ่มอย่างง่ายมาจากประชากร โดยมีวิธีคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ทดสอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนทั้ง 4 ห้องเรียน จำนวน 124 คน ด้วยแบบทดสอบความมีวินัยในตนเอง แล้วคัดเลือกนักเรียนที่ได้อันดับความมีวินัยในตนเองระดับต่ำสุด 10 ห้องเรียนละ 10 คน

2. สังเกตความมีวินัยในตนเองของนักเรียนที่ได้อันดับต่ำ 10 คนในข้อ 1 ด้วยแบบสังเกตความมีวินัยในตนเองก่อนการทดลอง 3 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 12 - 30 พฤศจิกายน 2533 และให้เป็นค่าคะแนนของนักเรียนแต่ละคนไว้

3. สุ่มอย่างง่ายมา 2 ห้องเรียน แล้วจึงสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 กลุ่มละ 10 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ หนังสือสำหรับเด็ก แบบทดสอบความมีวินัยในตนเอง และแบบสังเกตความมีวินัยในตนเอง

หนังสือสำหรับเด็ก

หนังสือสำหรับเด็ก เป็นหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง ที่ได้รับการคัดเลือกมาจากหนังสือสำหรับเด็กระดับประถมศึกษาปี่ประมาณ 2529 - 2532 จำนวน 30 ชื่อเรื่อง โดยผู้วิจัยได้อาศัยหลักเกณฑ์จากเอกสารต่าง ๆ ได้แก่ การทำหนังสือสำหรับเด็ก (ฉวีวรรณ อุหาภักษ์. 2527 : 49 - 50) การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก (ณรงค์ ทองปาน. 2526 : 7 - 8) วรรณกรรมกับเด็ก (บันลือ หฤกะวัน. 2521 : 81 - 90) วรรณกรรมสำหรับเด็ก (ปรีดี เชิงทอง. 2526 : 7 - 8) การเขียนและการแปลหนังสือสำหรับเด็ก (ลมูล รัตติกาล. 2529 : 17 - 20) และรายชื่อหนังสือสำหรับเด็กหอสมุดโรงเรียนประถมศึกษาปี่ประมาณ 2532 (กรมวิชาการ. 2532 : คำชี้แจง) ซึ่งประมวลหลักเกณฑ์สำหรับการคัดเลือกหนังสือที่นำมาใช้ในการทดลองไว้ดังนี้

1. ให้ความเพลิดเพลิน สนุกสนานแก่เด็ก
2. โครงเรื่องไม่ซับซ้อน มีแนวของเรื่องเด่นชัด
3. มีภาพประกอบ สีสันสวยงาม สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง
4. เป็นหนังสือที่เหมาะสมกับเด็กระดับประถมศึกษาตอนปลาย
5. ใช้ภาษาเข้าใจง่าย ตรงไปตรงมา ทั่วสะกดการันต์ถูกต้อง
6. มีรูปเล่มกะทัดรัด ตัวหนังสือขนาดเหมาะสมกับเด็ก กระดาษพิมพ์คุณภาพดี
7. เป็นหนังสือที่ตัวละครเอกแสดงพฤติกรรมทางบวกในเรื่อง บ่งบอกถึงคุณลักษณะความมี

วินัยในตนเองอย่างใดอย่างหนึ่งในลักษณะ 10 ประการ ได้แก่ มีความเชื่อมั่นในตนเองมีความเป็นผู้นำ

มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา รู้จักกาลเทศะ มีความเคารพในสิทธิของผู้อื่น มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทางสังคม มีลักษณะมุ่งมั่นแน่วแน่ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทนขยันหมั่นเพียร และรู้จักเสียสละ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น ผู้วิจัยได้คัดเลือกหนังสือที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้น ลักษณะละ 3 ชื่อเรื่อง รวมเป็นหนังสือ 30 ชื่อเรื่องและได้จัดทำไว้ 2 ชุด

วิธีการคัดเลือกหนังสือสำหรับเด็ก

1. ผู้วิจัยได้รวบรวมรายชื่อหนังสือสำหรับเด็กจากเอกสารต่าง ๆ ดังนี้

วราณี ศิริสุนทร. บรรณนิทัศน์สังเขปหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน เล่ม 1. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์, 2528.

_____. บรรณนิทัศน์สังเขปหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน เล่ม 2. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์, 2530.

วิชาการ, กรม. รายชื่อหนังสือสำหรับห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษา ปีการศึกษา 2531. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2531.

_____. รายชื่อหนังสือสำหรับห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษา ปีงบประมาณ 2532. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2532.

_____. รายชื่อหนังสือห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2530.

2. ผู้วิจัยออกสำรวจหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองที่คาดว่าจะจัดพิมพ์ขึ้นมาใหม่ ๆ ซึ่งไม่ปรากฏอยู่ในรายชื่อหนังสือตามที่กล่าวมาแล้วจากฐานจำหน่ายหนังสือต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้อาศัยหลักเกณฑ์การคัดเลือกหนังสือจากข้อ 1 - 7 ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ในระหว่างวันที่ 1 มีนาคม 2533 - 30 เมษายน 2533 ถ้าหากพบจะนำมารวมไว้ในรายการหนังสือที่จะพิจารณานำไปทดลอง แต่ปรากฏว่าในการสำรวจข้างดังกล่าว ไม่ปรากฏว่ามีหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองใหม่ ๆ ตีพิมพ์ออกมาเลย

3. ทำบรรณนิทัศน์หนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง 10 ลักษณะ ๆ ละ 4 - 5 ชื่อเรื่อง แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ 9 ท่าน ที่มีคุณวุฒิทั้งระดับปริญญาโทขึ้นไป ตรวจสอบให้คะแนนความเหมาะสม

ผู้เชี่ยวชาญ 9 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทนุเมฆา รองศาสตราจารย์ณัฏฐ์ กร็ทอง
ศาสตราจารย์ ดร.ลมูล รัตนากร ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรัญญู ศิริสุนทร ผู้ช่วยศาสตราจารย์
มัลลิกา นาดเสว อาจารย์อุบลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์ อาจารย์เนญจวรรณ วิรุฬหจรรย์
อาจารย์วัฒนา บุญเสนอ และอาจารย์จันทร์แรม เจริญวงศ์ จากบันทึกหนังสือที่โคกเคแน
ความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เอาไว้ให้โคกเคแนละ 3 ชื่อเรื่อง ถ้าโคกเคแนจะพิจารณา
คะแนนตามลำดับ ซึ่งปรากฏว่าโคกเคแนแยกตามลักษณะความมีวินัยในตนเอง โคกเคแน

3.1 ความเชื่อมั่นในตนเอง โคกเคแนเรื่อง ไกรทองทองปราบชาลวัน เจ้าชายซึซลาค
และหานเจ้าปญญา

3.2 ความเป็นผู้นำ โคกเคแนเรื่อง จอชรอยในเมืองจำ เจ้าป่าว่าความ และ
ป่าแสนสุข

3.3 ความรับผิดชอบ โคกเคแนเรื่อง พระอาทิตย์หักรอน หลานน้อยฟ้าไข และ
เพลงขลุ่ยของแก้ว

3.4 การตรงต่อเวลา รู้จักกาลเทศะ โคกเคแนเรื่อง เมืองนาฬิกา ลูกหมากับจุกหนาว
และหอยทากของลูกเตา

3.5 การเคารพในสิทธิของผู้อื่น โคกเคแนเรื่อง เจ้าเข็นแสนรัก คอกไม้ของใคร
และ 4 ชนคอนทองแค้นลูกกวาด

3.6 การมีระเบียบและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทางสังคม โคกเคแน ชาวเหมียว ทุกผจญภัย
และนายจูนน้อย

3.7 การมีลักษณะมุ่งอนาคต โคกเคแนเรื่อง คำปุ่นคนขยัน ใจจริงใจน้อย และงาน
เลี้ยงปีศาจ

3.8 ความซื่อสัตย์สุจริต โคกเคแนเรื่อง เจ้าตุณตาละเปา ตุ๊กตุ๊กซื่อสัตย์ และ
ลุงใจคนซื่อ

3.9 ความอดทนขยันหมั่นเพียร โคกเคแนเรื่อง เจ้าเบิ้ม หังแป้น และรองเท้าวินัย

3.10 การรู้จักเสียสละ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น โคกเคแน ช่างน้อยใจอารี เต้าทองกับพอลา
และพญากวางทอง

4. นำหนังสือที่ผ่านขั้นตอนการพิจารณาคัดเลือกแล้วในข้อ 3 ไปใช้ในการทดลองต่อไป

แบบทดสอบความมีวินัยในตนเอง

แบบทดสอบความมีวินัยในตนเอง ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาจากวิธีการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับควมมีวินัยในตนเอง

2. ศึกษาตัวอย่างแบบทดสอบความมีวินัยในตนเอง ของบุคคลต่าง ๆ ใดก็ได้ กับหา

ประสงคเจริญ (2525 : 80 - 85) เคื่อนใจ ชอนคินล (2530 : 80 - 86) อบุชิต สงแหง และคนอื่น ๆ (2530 : 83 - 124) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

3. สร้างนิยามปฏิบัติการของความมีวินัยในตนเอง แล้วสร้างแบบทดสอบความมีวินัยในตนเอง โดยอาศัยความรู้ในข้อที่ 1 - 2 จำนวน 20 ข้อ

4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พาวา พันธุเมธา รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ลลิตาวัลย์ เชนเนตร ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) แล้วผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ได้หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความคำถามเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง ได้ค่าดังกล่าวระหว่าง 0.50 - 1.00 จำนวน 17 ข้อ ส่วนข้อที่มีค่าต่ำกว่า 0.5 จำนวน 3 ข้อ ได้นำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

5. นำแบบทดสอบที่ผ่านการปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสุรศักดิ์ อำเภอมือง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุรศักดิ์ ในวันที่ 26 ตุลาคม 2533 แล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนกแบบทดสอบ โดยนำคะแนนมาเรียงลำดับจากคะแนนมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด แล้วนำมาเพียง 25 % ของคะแนนสูงสุด และค่าสุด วิเคราะห์โดยใช้ t-test ได้ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ แล้วเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 - 6.233 ได้ข้อคำถามที่เหมาะสม 16 ข้อ ส่วนข้อคำถามอีก 4 ข้อ ที่มีค่า t ต่ำกว่า 1.75 ได้นำไปปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงนำไปใช้จริง

6. นำแบบทดสอบที่ได้จากข้อ 5 มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73 และผู้วิจัยจึงได้นำแบบทดสอบไปใช้ในการทดลองต่อไป

ลักษณะของแบบทดสอบ

ลักษณะของแบบทดสอบความมีวินัยในตนเองเป็นแบบสร้างสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม
ด้านความมีวินัยในตนเองในลักษณะให้เลือกตอบ ชนิด 3 ตัวเลือก ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางใน
การสร้างสถานการณ์ดังนี้

1. เป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะทางจริยธรรมที่กำลังศึกษา
2. เป็นสถานการณ์ที่คนส่วนมากได้พบเห็นในชีวิตจริง หรืออาจจะมีโอกาสกระทำ
3. เป็นสถานการณ์ไม่รุนแรงเกินไป ซึ่งช่วยให้ทราบความรู้สึกของบุคคลต่อเรื่องนั้น ๆ
4. คำถามแต่ละข้อใช้ภาษาง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน เหมาะสมกับความสามารถของผู้ตอบ

ในการตอบคำถาม ให้ผู้ตอบพิจารณาว่าในสถานการณ์เช่นนั้น บุคคลนั้นควรจะทำอย่างไร
แล้วเลือกทำเครื่องหมาย x ทับ ก ข ค ในกระดาษคำตอบเพียงข้อใดข้อหนึ่ง โดยกำหนด
เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ในแบบทดสอบ คำตอบจะมีข้อความอยู่ 2 ลักษณะ

ถ้าข้อความมีลักษณะเชิงนิมาน (Positive) ให้คะแนนดังนี้

ตอบ ก ให้ 3 คะแนน

ตอบ ข ให้ 2 คะแนน

ตอบ ค ให้ 1 คะแนน

ถ้าข้อความมีลักษณะเชิงนิเสธ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

ตอบ ก ให้ 1 คะแนน

ตอบ ข ให้ 2 คะแนน

ตอบ ค ให้ 3 คะแนน

ตัวอย่างแบบทดสอบ

แบบทดสอบความมั่นใจในตนเอง

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

วันที่.....โรงเรียน.....

คำชี้แจง

แบบทดสอบต่อไปนี้เป็นส่วนการวัดบุคคลในเหตุการณ์ไม่สามารถตัดสินใจได้ ขอให้ท่านช่วยตัดสินใจแทนบุคคลนั้น ๆ ภาย คำตอบที่ดีที่สุด คือ คำตอบที่ตรงกับความรู้สึก ความคิด และการตัดสินใจของท่านอย่างแท้จริง

การตอบแบบทดสอบ

ในแต่ละข้อจะมีอักษร ก - ค ขอให้ท่านตอบในกระดาษคำตอบ โดยกาเครื่องหมาย X ทั่วข้ออักษรที่ตอบจะตอบ เพียงคำตอบเดียว

ตัวอย่างคำถาม (ความรับผิดชอบ)

(๐) ปีระพงษ์ทะเลถูกฟุตบอลถูกระหว่างเล่นฟุตบอล โดยไม่ได้ตั้งใจ และไม่มีใครเห็น ทางโรงเรียนมีระเบียบว่า ถ้าผู้ใดทำของโรงเรียนเสียหาย จะต้องชดเชยค่าเสียหายนั้น ๆ ปีระพงษ์ควรตัดสินใจอย่างไร ?

ก. บอกครู

ข. ไม่นั่นใจ

ค. ไม่บอกครู

ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

(0)

ก	✗	ก
---	---	---

อธิบาย แสดงว่าท่านไม่ทราบว่าจะตัดสินใจแทนอะไรระหว่างการบอก
กับการไม่บอก

ตัวอย่างคำถาม (รู้จักเสียสละ)

(00) ในห้องเรียน ปกิริติพรจะนั่งอยู่หลังสุดา วันหนึ่งรติพรลืมไม้บรรทัดไว้ที่บ้านจึงเรียกขิม
จากสุดา แต่สุดากลับทำเฉย อีกสองสามวันต่อมา สุดาลืมนำปากกามา จึงหันมาขิมรติพร รติพร
ควรจะตัดสินใจอย่างไร ?

ก. ไม่ให้ขิม

ข. ทำเฉย ๆ

ค. ให้ขิม

ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

(00)

✗	ข	ก
---	---	---

อธิบาย แสดงว่าท่านไม่ต้องการให้สุดาขิมปากกาไปใช้

คำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อผลการเรียนของท่านแต่อย่างใด ไม่ว่าทางตรง
หรือทางอ้อม และจะถือเป็นความลับที่สุด ขอให้ท่านสบายใจที่จะช่วยตัดสินใจแทนบุคคลต่าง ๆ
ในแบบทดสอบนี้ได้อย่างเสรีตามความนึกคิดของท่านจริง ๆ

อ่านข้อความแล้วเขียนคำตอบลงในกระดาษคำตอบ กรุณาทำทุกข้อ

แบบสังเกตความมีวินัยในตนเอง

แบบสังเกตความมีวินัยในตนเอง มีขั้นตอนการสร้างความแนวการสร้างแบบทดสอบข้อ 1 - 2 เมื่อสร้างแบบสังเกตเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสังเกตไปทดลองใช้ร่วมกับผู้ช่วยวิจัย คือ อาจารย์วัชร วงศ์สิทธิ์ เพื่อทดสอบหาความเชื่อมั่นของการสังเกต โดยใช้วิธีของวิลเลียม เอ สกอตต์ ให้ความความเชื่อมั่นของการสังเกตเท่ากับ 0.96 ซึ่งแสดงว่า ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยมีความสามารถในการสังเกตใกล้เคียงกันมาก

ตัวอย่างแบบสังเกตความมีวินัยในตนเอง

วัน เดือน ปี.....เวลา.....

ผู้สังเกต.....

พฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกมาด้วยการกระทำ ซึ่งมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. มีความเชื่อมั่นในตนเอง ได้แก่ รายงานข่าวหน้าชั้นเรียนด้วยความมั่นใจ และกล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง
2. มีความเป็นผู้นำ ได้แก่ ใจกว้าง ชี้นำผู้อื่นในความคิดของตนเอง และร่วมทำงานในกลุ่มอย่างมีระบบ
3. มีความรับผิดชอบ ได้แก่ หักเสอะขยะลงในถังรองรับ และซ่อมแซมโต๊ะงานที่ผิดปกติ
4. ตรงต่อเวลา รู้จักกาลเทศะ ได้แก่ ส่งงานตรงตามกำหนด และมาโรงเรียนทันเวลา
5. เคารพในสิทธิของผู้อื่น ได้แก่ เข้าแถวรับบริการทุกครั้ง และขออนุญาตจากครูก่อนออกจากห้องเรียน
6. มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทางสังคม ได้แก่ แต่งกายสุภาพถูกต้องตามกาลเทศะ และเดินขึ้นลงบันไดซิกขาเสมอ
7. มีลักษณะมุงอนาคต ได้แก่ ตั้งใจฟังครูอธิบาย และทำงานที่ได้รับมอบหมายทันที

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชานุบาล อำเภอเมือง สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดน่าน โดยให้อ่านหนังสือสำหรับเด็กภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ กับให้อ่านอย่างเสรี ทั้งนี้ ผู้วิจัยจึงใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองแบบ Randomized Two - Groups Pretest - Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 67) มีลักษณะ การทดลอง ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนทดลอง	การจักกระทำ	หลังทดลอง
R E ₁	T ₁	X _a	T ₂
R E ₂	T ₁	X _b	T ₂

เมื่อ	R E ₁	แทน	กลุ่มทดลองที่ 1
	R E ₂	แทน	กลุ่มทดลองที่ 2
	T ₁	แทน	การทดสอบความมีวินัยในตนเองก่อนการทดลอง
			การสังเกตความมีวินัยในตนเองก่อนการทดลอง
	T ₂	แทน	การทดสอบความมีวินัยในตนเองหลังการทดลอง
			การสังเกตความมีวินัยในตนเองหลังการทดลอง
	X _a	แทน	การให้อ่านหนังสือภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ
	X _b	แทน	การให้อ่านหนังสืออย่างเสรี

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียน 4 ห้องเรียน จำนวน 124 คน ด้วยแบบทดสอบความมีวินัยในตนเอง วันที่ 9 พฤศจิกายน 2533 แล้วคัดเลือกนักเรียนที่มีคะแนนความมีวินัยในตนเองระดับต่ำสุดมาห้องเรียนละ 10 คน ซึ่งทั้ง 4 ห้องเรียน มีคะแนนอยู่ระหว่าง 40 - 53 คะแนน จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน
2. นำแบบสังเกตความมีวินัยในตนเองไปสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนในข้อ 1 นับเป็นเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง รวม 9 ครั้ง ซึ่งจะเป็นคะแนนเต็ม 180 คะแนน ตั้งแต่วันที่ 12 - 30 พฤศจิกายน 2533 ทั้งนี้ผู้วิจัยและครูประจำวิชากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยแขนงจริยศึกษา 2 คน ได้ร่วมกันสังเกตความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยกำหนดว่าผู้ร่วมสังเกตคนที่ 3 เป็นผู้สังเกตสำรอง กรณีที่ผู้วิจัยหรือผู้ร่วมสังเกตคนที่ 2 ไม่สามารถมาปฏิบัติภารกิจได้ แต่ผู้วิจัยและผู้สังเกตคนที่ 2 สามารถมาปฏิบัติภารกิจได้ตลอด 3 สัปดาห์ และการสังเกตเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นจึงนำคะแนนจากผู้วิจัยและผู้สังเกตคนที่ 2 เท่านั้น ไปคิดคำนวณต่อไป ส่วนคะแนนจากผู้สังเกตสำรองไม่ได้นำมาเกี่ยวข้องกับใด ๆ ทั้งสิ้น
3. สุ่มอย่างง่ายจาก 4 ห้องเรียน ในข้อ 1 ให้ได้ 2 ห้องเรียน และสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งปรากฏว่ากลุ่มนี้มีคะแนนความมีวินัยในตนเองจากแบบทดสอบระหว่าง 47 - 53 คะแนน และกลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งปรากฏว่ากลุ่มนี้มีคะแนนความมีวินัยในตนเองจากแบบทดสอบระหว่าง 40 - 48 คะแนน
4. ผู้วิจัยได้นำหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองที่ได้รับการคัดเลือกไปให้นักเรียนทุกคนของกลุ่มทดลองได้อ่าน จึงมีรายละเอียดต่อไปนี้
 - 4.1 กลุ่มทดลองที่ 1 ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ ตั้งแต่วันที่ 14 มกราคม 2534 - 8 กุมภาพันธ์ 2534 สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ครั้งละ 20 - 30 นาที ในช่วงระยะเวลา 12.00 - 12.30 น. รวมหนังสือ 30 ชื่อเรื่อง ภายใน 4 สัปดาห์ โดยจัดกิจกรรมแนะนำหนังสือในวันแรกของสัปดาห์ที่ 1 และ 3 (วันที่ 14 และ 28 มกราคม 2534) ผู้วิจัยจัดกิจกรรมแนะนำหนังสือ โดยการพูดเรื่องหนังสือ ทั้งนี้ได้ใช้อุปกรณ์ประกอบการพูดเรื่องหนังสือ คือ หุ่นเงาเรื่อง ลูกหมึกกับดุกหนาว และภาพพลิกเรื่อง ปลายทางพยัคฆ์

แล้วให้นักเรียนเลือกอ่านหนังสือจากที่เคียงและชมให้ครบ 15 ชื่อเรื่อง ภายใน 2 สัปดาห์ หนังสือที่
แบ่งออกเป็น 2 ช่วงสัปดาห์ คือตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1 - 2 และสัปดาห์ที่ 3 - 4 โดยติดต่อกันภายใน
ห้องทดลอง รวมให้อ่านหนังสือครบตามจำนวนและวันเวลาที่กำหนด หากอ่านไม่จบในแต่ละวัน
ให้ยืมกลับไปอ่านที่บ้านได้วันละ 1 ชื่อเรื่อง ยกเว้นวันหยุดราชการ

4.2 กลุ่มทดลองที่ 2 ให้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี
ตั้งแต่วันที่ 14 มกราคม 2534 - 8 กุมภาพันธ์ 2534 สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ครั้งละ 20 - 30 นาที
ในช่วงระยะเวลา 12.00 - 12.30 น. รวมหนังสือ 30 ชื่อเรื่อง ภายใน 4 สัปดาห์ โดยผู้วิจัย
ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนได้ทราบโดยทั่วกันในวันแรกของสัปดาห์ที่ 1 และ 3 (วันที่ 14 และ 28
มกราคม 2534) หลังจากนั้นให้นักเรียนเลือกอ่านได้อย่างเสรีตามจำนวนชื่อเรื่อง และวันเวลา
ที่กำหนด รวมให้อ่านหนังสือครบตามจำนวน หากอ่านไม่จบในแต่ละวันให้ยืมกลับไปอ่านที่บ้านได้ วันละ
1 ชื่อเรื่อง เช่นเดียวกัน (ดูรายละเอียดการทดลอง แสดงไว้ในตาราง 1)

ตาราง 1 รายละเอียดการทดลอง

สัปดาห์	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2
1 (14-18 ม.ค. 34)	1. แนะนำหนังสือโดยการพูด เรื่องหนังสือ โดยใช้อุปกรณ์ประกอบ การพูดเรื่องหนังสือ คือ หุ่นเจ้า เรื่องลูกหมึกกับตุ๊กหนาว หนังสือที่ นำมาแสดงจำนวน 15 ชื่อเรื่อง ไ้แก่ ลูกหมึกกับตุ๊กหนาว ห่านเจ้า ปัญญา ไกรทองทองปราบชาลวัน ป่าแสนสุข เจ้าป่าวาความ เพลงขลุ่ยของแก้ว ลูกใจคนชื่อ คอกไม้ของใคร เจ้าเข็นแสนรัก ชาวเหนียว คำปุ่นคนขยัน จ้อจ้อยในเมืองจิว นายจูงนอย เจ้าชายชัชลาต และ 4 ชนคอน หวงแค้นลูกกวาด 2. ให้นักเรียนอ่านหนังสือ คนละ 8 ชื่อเรื่อง ภายใน 1 สัปดาห์ กรณีที่อ่านไม่จบให้ยืมไปอ่านที่บ้านได้ วันละ 1 ชื่อเรื่อง ไ้แก่เรื่อง ลูกหมึกกับตุ๊กหนาว ห่านเจ้าปัญญา เจ้าป่าวาความ ไกรทองทองปราบ ชาลวัน ป่าแสนสุข เพลงขลุ่ยของแก้ว เจ้าเข็นแสนรัก และชาวเหนียว	1. ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบ โดยทั่วกันในวันที่ 14 มกราคม 2534 โดยประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหนังสือเรื่อง ต่าง ๆ ไ้แก่ ป่าแสนสุข เจ้าชายชัชลาต ชาวเหนียว 4 ชนคอนทองแค้นลูกกวาด เจ้าเข็นแสนรัก ลูกหมึกกับตุ๊กหนาว พญาควางทอง ลูกตจกัญชั้ เคาทองกับ พอลา ใจจึงใจนอย ช่างนอยใจอารี งานเลี้ยงปีศาจ พระอาทิตย์หักรอน พลาชนอยหักโซ่ และรองเท้าวินัย 2. ให้นักเรียนอ่านหนังสือในข้อ 1 อย่างเสรี จำนวน 8 ชื่อเรื่อง และ ให้ยืมไปอ่านที่บ้านได้วันละ 1 ชื่อเรื่อง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เข้าไปดูแลนักเรียนในวัน อังคาร และพฤหัสบดี

ตาราง 1 (ต่อ)

สัปดาห์	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2
2 (21-25 ม.ค. 34)	3. ให้นักเรียนตอบปากเปล่าเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไปแล้วในวันจันทร์พุธ และศุกร์ 1. ให้นักเรียนอ่านหนังสือคนละ 7 ชื่อเรื่อง ซึ่งเป็นหนังสือที่ไม่ซ้ำกับหนังสือที่อ่านไปแล้วในสัปดาห์ที่ 1 ได้แก่ เรื่อง 4 ชนคอนทองแดงลูกกวาดจ้อยร่อยในเมืองจั่ว ลุงใจคนชื้อ นายจูนอย คำปุ่นคนขยัน คอกไม้ของใคร และเจ้าชายซึลลาค 2. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่านไปแล้วในข้อ 1 วันอังคารและพฤหัสบดี	1. ให้นักเรียนอ่านหนังสือที่ยังไม่เคยอ่านจากสัปดาห์ที่ 1 อย่างเสรี 7 ชื่อเรื่อง ผู้วิเศษเข้าไปคุแลนักเรียนในวันจันทร์พุธ และพฤหัสบดี

ตาราง 1 (ต่อ)

สัปดาห์	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2
3 (28-31 ม.ค., 1 ก.พ. 34)	1. แนะนำหนังสือโดยการพูด เรื่องหนังสือ โดยใช้รูปประกอบ การพูดเรื่องหนังสือ คือ ภาพลึงก์เรื่อง หลานนอยพักไซ หนังสือที่นำมาแสดง ได้แก่เรื่อง หลานนอยพักไซ พระอาทิตย์หักรอน ตุ๊กตุ๊กชื่อสัตย์ รองเท้าวีเศษ เต้าหอยกับพอกา หังแป้น เจ้าเบิ้ม งานเลี้ยงปีศาจ ตุ๊กผจญภัย หอยทากของลูกเต้า ช่างนอยใจอารี เมืองนาฬิกา โจโจนอย นอยพญากวางทอง และเจ้าคุณตาละเปา 2. ให้นักเรียนอ่านหนังสือ คนละ 8 ชื่อเรื่อง ภายใน 1 สัปดาห์ ได้แก่เรื่อง หลานนอยพักไซ พระอาทิตย์หักรอน รองเท้าวีเศษ เต้าหอยกับพอกา ช่างนอยใจอารี พญากวางทอง หังแป้น และเจ้าเบิ้ม 3. ให้นักเรียนตอบคำถาม ปากเปล่าในวันจันทร์ พุธ และศุกร์	1. ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียน ทราบโดยทั่วกันในวันที่ 28 มกราคม 2534 โดยประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ หนังสือเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ หอยทากของลูกเต้า เจ้าเบิ้ม เจ้าคุณตาละเปา กอกไม้ของใคร ลุงใจคนชื่อ นายงูนอย หังแป้น คำขุนคนชยัน ไกรทองคอนปราบ ชาลวัน ตุ๊กตุ๊กชื่อสัตย์ จอจอยใน เมืองจิว เมืองนาฬิกา หานเจ้าปัญญา เจ้าปาวาความ และเพลงขลุ่ยของ แก้ว 2. ให้นักเรียนอ่านหนังสือ ในข้อ 1 อย่างเสรี จำนวน 8 ชื่อเรื่อง และให้หามาอ่านที่บ้าน ได้วันละ 1 ชื่อเรื่อง ผู้วิจัยได้ เข้าไปดูแลนักเรียนในวันอังคาร และพฤหัสบดี

ตาราง 1 (ต่อ)

สัปดาห์ที่	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2
4 4-8 ก.พ. 34)	1. ให้นักเรียนอ่านหนังสือคนละ 7 ชื่อเรื่อง ซึ่งเป็นหนังสือที่ไม่ซ้ำกับหนังสือที่อ่านไปแล้วในสัปดาห์ที่ 3 ได้นำเรื่อง ถูกตอชื้อสัตว์ หอยหาค ของลูกเตา ถูกตอชื้อสัตว์ เมืองนาฬิกา เจ้าคุณตาลเปา ใจจึงใจนอช และงานเลี้ยงปี่สาข 2. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่านไปแล้วในข้อ 1 วันอังคารและพฤหัสบดี	1. ให้นักเรียนอ่านหนังสือที่ยังไม่ได้อ่านจากสัปดาห์ที่ 1 อย่างเสรี 7 ชื่อเรื่อง ผู้วิจัยออกไปดูแก่นักเรียนในวันจันทร์ พุธ และศุกร์

5. หลังจากสิ้นสุดการทดลองแล้ว ผู้วิจัยกระทำต่อไปนี้

5.1 นำแบบทดสอบความมีวินัยในตนเองชุดเดิม ไปทดสอบกับกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม

5.2 นำแบบสังเกตความมีวินัยในตนเองชุดเดิม ไปสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนในข้อ 5.1 เป็นเวลา 3 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 11 - 28 กุมภาพันธ์ 2534- 1 มีนาคม 2534 หวังผู้วิจัยและผู้สังเกตการณ์สามารถสังเกตได้อย่างต่อเนื่อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นจะใช้คะแนนจากการสังเกตของผู้วิจัยและผู้สังเกตคนที่ 1 ไปศึกษาคำนวณต่อไป

6. นำคะแนนที่ได้มาจากข้อ 5.1 และ 5.2 มาพิจารณาและวิเคราะห์หาความสัมพันธ์

7. นำผลคะแนนที่ได้คำนวณเปรียบเทียบกับคะแนนที่จัดไว้ก่อนการทดลอง เพื่อวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS^x (Statistical Package for the Social Science Version 10)

การจักรกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยศึกษากำหนดคะแนนจากแบบทดสอบความมีวินัยในตนเอง และแบบสังเกตความมีวินัยในตนเองก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง โดยหาค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ทดสอบสมมติฐานดังนี้

2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความมีวินัยในตนเอง ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent

2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างผลต่างของคะแนนเฉลี่ยความมีวินัยในตนเอง หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้สถิติ t-test แบบ Independent

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

3.1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ยจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3.1.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (พวงรัตน์ หวีรัตน์. 2531 : 151)

$$s_D = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ s_D แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งสอง

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อยกกำลังสอง

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3.2 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 หากค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามเกี่ยวกับความมั่นใจใน

ตนเอง จากสูตร (ทวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 124)

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IC แทน คำนวณความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามความมั่นใจในตนเอง
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความพึงพอใจของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.2.2 หากค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อ ใช้ค่าสถิติจากสูตร

(ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
 $\bar{X}_H, \bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
 s_H^2, s_L^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
 n_H, n_L แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

3.2.3 หากค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความมั่นใจในตนเอง โดยใช้สูตร

Alpha Coefficient ของครอนบาค (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	s_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

3.2.4 หากค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตความมีวินัยในตนเอง ใช้วิธีของ

วิลเลียม เอ. สกอตต์ จากสูตร (ทวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 134)

$$\pi = \frac{P_o - P_e}{1 - P_e}$$

เมื่อ	π	แทน	ความเชื่อมั่นของการสังเกต
	P_o	แทน	อัตราส่วนของ Probability (ความน่าจะเป็น) ของการสังเกตพฤติกรรมใดตรงกันของผู้สังเกต 2 คน ซึ่งหาได้จากผลต่างระหว่างร้อยละของค่าสังเกตพฤติกรรมของผู้สังเกต 2 คน
	P_e	แทน	อัตราส่วนของความน่าจะเป็นของการสังเกตพฤติกรรมใดตรงกันที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญของผู้สังเกต 2 คน ซึ่งหาได้จากสัดส่วนของคะแนนพฤติกรรมที่มีจำนวนสูงสุดและรองลงมา โดยเลือกมาจากผู้สังเกตคนใดคนหนึ่งก็ได้ นำค่าทั้ง 2 มายกกำลังสอง แล้วนำมารวมกัน

3.3 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบข้อสมมติฐาน

3.3.1 ตรวจสอบสมมติฐานข้อที่ 1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความมีวินัยในตนเอง ก่อนและหลังการทดลอง การได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และข้อที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความมีวินัยในตนเอง ก่อนและหลังการทดลอง การได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับ

ความมีวินัยในตนเองอย่างเสรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent จากสูตร (ทวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 176)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยในแต่ละคู่
n แทน จำนวนคู่

3.3.2 ตรวจสอบสมมติฐานข้อที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความมีวินัยในตนเองหลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือกับนักเรียนที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี โดยใช้สถิติ t-test แบบ Independent จากสูตร ทวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 173 - 175)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left\{ \frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \right\} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

เมื่อ $\bar{X}_1$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองที่ 1
 $\bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองที่ 2
 n_1 แทน ขนาดของกลุ่มทดลองที่ 1
 n_2 แทน ขนาดของกลุ่มทดลองที่ 2
 s_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มทดลองที่ 1
 s_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มทดลองที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของการวิเคราะห์ และการแปลข้อมูลได้ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ดังนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเฉลี่ย
$\bar{D}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่าง
SD	แทน	ผลต่างของความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเฉลี่ย
t	แทน	ค่าสถิติความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยจะเสนอผลในรูปของตาราง และการบรรยาย ตามลำดับดังนี้

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความมีวินัยในตนเอง ก่อนและหลัง การทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2
2. การเปรียบเทียบความแตกต่างผลต่างของคะแนนเฉลี่ยความมีวินัยในตนเอง หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเจตคติความมีวินัยในตนเอง ก่อนและหลัง

การทดลอง

ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบและสังเกตความมีวินัยในตนเองกับกลุ่มทดลองที่ 1 และหลังการทดลองได้ทดสอบและสังเกตความมีวินัยในตนเองกับกลุ่มทดลองอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำคะแนนมาเปรียบเทียบกับคะแนนครั้งแรก ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง แสดงไว้ในตาราง 2 และตาราง 3 ตามลำดับดังนี้

ตาราง 2 เปรียบเทียบคะแนนความมีวินัยในตนเอง ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1

กลุ่มทดลองที่ 1	N	$\bar{X}$	SD	D	SD	t
คะแนนการทดสอบ ก่อนการทดลอง	10	48.10	3.28			
หลังการทดลอง	10	53.10	4.04	5.00	2.26	6.99**
คะแนนการสังเกต ก่อนการทดลอง	10	141.00	9.70			
หลังการทดลอง	10	174.00	6.70	32.10	10.85	9.36**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

t .01, df 19 = 2.821

จากตาราง 2 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยความมีวินัยในตนเองของนักเรียนที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือจากการทดสอบและการสังเกต หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือมีการพัฒนาจริยธรรมความมีวินัยในตนเองสูงขึ้น

ตาราง 3 เปรียบเทียบคะแนนความมีวินัยในตนเอง ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 2

กลุ่มทดลองที่ 2	N	$\bar{X}$	SD	$\bar{D}$	SD	t
คะแนนการทดสอบ ก่อนการทดลอง	10	44.70	2.50	4.70	4.30	3.46 **
หลังการทดลอง	10	49.40	2.63			
คะแนนการสังเกต ก่อนการทดลอง	10	147.60	7.12	19.80	9.67	6.47 **
หลังการทดลอง	10	167.40	5.52			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

t .01 , df 19 = 2.821

จากตาราง 3 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยความมีวินัยในตนเองของนักเรียนที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี จากการทดสอบและการสังเกต หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี มีการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสูงขึ้น

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างผลต่างของคะแนนเฉลี่ยความมีวินัยในตนเอง หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยความมีวินัยในตนเอง หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}$	SD	t
คะแนนหลังการทดสอบ				
กลุ่ม 1	10	53.10	4.04	2.43 *
กลุ่ม 2	10	49.40	2.63	
คะแนนหลังการสังเกต				
กลุ่ม 1	10	174.00	6.70	2.40 *
กลุ่ม 2	10	167.00	5.52	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

t .05 , df 18 = 1.734

จากตาราง 4 แสดงว่า คะแนนความมีวินัยในตนเองของนักเรียนที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับ
 ความมีวินัยในตนเองภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือสูงกว่านักเรียนที่ได้อ่านหนังสือ
 เกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ
 สมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยใน
 ตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ มีการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง
 สูงขึ้นกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาริทธธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ ก่อนและหลังการทดลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาริทธธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี ก่อนและหลังการทดลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาริทธธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี หลังการทดลอง

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ มีการพัฒนาริทธธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสูงขึ้น หลังการทดลอง
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี มีการพัฒนาริทธธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสูงขึ้น หลังการทดลอง
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ มีการพัฒนาริทธธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสูงขึ้นกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี

ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนราชูปบล อำเภอมือง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ที่มีความมีวินัยในตนเองต่ำ จำนวน 40 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนราชูปบล อำเภอมือง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ที่มีความมีวินัยในตนเองต่ำ จำนวน 20 คน สุ่มอย่างง่ายมาจากประชากร แล้วจึงสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. หนังสือสำหรับเด็กที่เกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง 10 ลักษณะ ๆ ละ 3 ชื่อเรื่อง ที่ผ่านการคัดเลือกและความเห็นชอบจากอาจารย์ควบคุมปริญญาโท และผู้ทรงคุณวุฒิทางค่านวธรรมสำหรับเด็ก รวมหนังสือ 30 ชื่อเรื่อง และไค้จัดทำไว้ 2 ชุด
2. แบบทดสอบความมีวินัยในตนเอง เป็นแบบสร้างสถานการณ์เกี่ยวกับจริยธรรม ค่านความมีวินัยในตนเอง ในลักษณะให้เลือกตอบชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73 และมีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อตั้งแต่ ๕. 1.75 - 6.233
3. แบบสังเกตความมีวินัยในตนเอง จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นของการสังเกตตามสูตรวิลเลียม เอ. สกอตต์ เท่ากับ 0.96

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ก่อนการทดลองผู้วิจัยทดสอบนักเรียนด้วยแบบทดสอบความมีวินัยในตนเอง ในวันที่ 9 พฤศจิกายน 2533 และสังเกตความมีวินัยในตนเองร่วมกับครูประจำวิชากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

นาน 3 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 12 - 30 พฤศจิกายน 2533

2. นำคะแนนจากการทดสอบและการสังเกตมาพิจารณาหาความสอดคล้อง และสุ่มอย่างง่าย มา 2 ห้องเรียน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

3. นำหนังสือที่ได้รับการคัดเลือก ไปให้กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 อ่าน ตั้งแต่วันที่ 14 มกราคม 2534 - 8 กุมภาพันธ์ 2534 สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ครั้งละ 20 - 30 นาที ในช่วงระยะเวลา 12.00 - 12.30 น. ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมแนะนำหนังสือให้กับกลุ่มทดลองที่ 1 ในวันที่ 14 และวันที่ 28 มกราคม 2534 ใช้อุปกรณ์ประกอบการแนะนำหนังสือคือ ทุนเงา เรื่อง ลูกหมึกกับดุษุนาว และภาพหลักเรื่อง หลายนอยพักใจ ส่วนกลุ่มทดลองที่ 2 ผู้วิจัยได้ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนไต่ทราบทั่วกันในวันที่ 14 และวันที่ 28 มกราคม 2534 แล้วให้นักเรียนอ่านอย่างเสรี กล่าวโดยสรุปนักเรียนทั้งสองกลุ่มได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง 30 ชื่อเรื่อง โดยแบ่งเป็น 2 ช่วงสัปดาห์ต่อหนังสือ 15 ชื่อเรื่อง (เฉลี่ยสัปดาห์ละ 7 - 8 ชื่อเรื่อง) รวมเวลาในการอ่านหนังสือ 4 สัปดาห์

4. หลังจากการเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้วิจัยทดสอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียน กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบชุดเดิม ในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2534 และสังเกตความมีวินัยในตนเองรวมทั้งผู้ร่วมสังเกตคนเดิม นาน 3 สัปดาห์ ด้วยแบบสังเกตชุดเดิมในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2534 - 1 มีนาคม 2534

5. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบ และการสังเกตในข้อ 4 มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรม SPSS^x

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีการทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ตามโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS^x เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความมีวินัยในตนเอง ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ย t - test แบบ Dependent

2. เปรียบเทียบความมีวินัยในตนเอง หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ย t - test แบบ Independent

สรุปผลจากการศึกษาคุณภาพ

จากการศึกษา สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ มีการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี มีการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ มีการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสูงขึ้นกว่านักเรียนที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมส่งเสริมการอ่านทั้ง 2 ลักษณะ ได้ช่วยพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนให้สูงขึ้น ทั้งนี้เพราะการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเป็นวิธีการหนึ่งที่เราใจ กระตุน แนะนำให้อยากหรืออยากเห็น และสร้างบรรยากาศในการอ่านให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความสนใจอยากอ่าน (บุญถิ่น ลำสัน. 2533 : 71) ซึ่งสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาที่ว่า หากต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี ต้องจัดสิ่งเร้าต่าง ๆ ให้มารวมกันเสียก่อน โดยให้นักเรียนได้เห็นสิ่งเร้าทั้งหมด จึงจะเกิดการรับรู้ได้ พร้อมต้องเน้นให้เห็นความสำคัญ

ต่อสิ่งนั้น และจักระหาอย่างต่อเนื่อง (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2528 : 194 - 195) ดังนั้น การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยวิธีการ 2 รูปแบบ คือ ให้อ่านภายหลังเข้าร่วมกิจกรรม แนะนำหนังสือ และให้อ่านอย่างเสรี จึงประสบผลตามที่คาดหวังไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ ตั้งไว้ในข้อ 1 และข้อที่ 2 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอีกหลายคน ไคน์ก อภิญชิต พุทธิมาศย์ (2530 : 58) พญรัตน์ ลำสัน (2533 : บทคัดย่อ) และเบรเดอร์ (Braeder. 1984 : 211-215) ซึ่งได้จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในห้องสมุด พบว่า กิจกรรมส่งเสริมการอ่านทำให้นักเรียนสนใจ อ่านมากขึ้น และสามารถอ่านได้มากขึ้นเช่นกัน และนำไปสู่การพัฒนาตนเอง ดังจะเห็นได้จากคะแนน แบบทดสอบ และแบบสังเกตพฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้อ่านหนังสือภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ และได้อ่านหนังสืออย่างเสรี หลังการทดลอง พบว่า คะแนนสูงขึ้นกว่าเดิม นับได้ว่า การนำเอาหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง มาจัดกิจกรรม แนะนำหนังสือและให้อ่านอย่างเสรี เป็นวิธีการที่กระตุ้นให้นักเรียนใฝ่การพัฒนาตนเอง ทั้งนี้ อาจจะ เนื่องมาจากนักเรียนได้อ่านและถูกซึมซับพฤติกรรมทางบวกของตัวละครออกจากเรื่องที่อ่านก็เป็นได้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาที่ว่า หากต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมควรอาศัย การเลียนแบบ (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2528 : 268) ดังนั้น นักเรียนที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับ ความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือและได้อ่านอย่างเสรี จึงมีการพัฒนาจริยธรรม ด้านนี้สูงขึ้น

นอกจากนี้ การให้นักเรียนที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วม กิจกรรมแนะนำหนังสือ และนักเรียนที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี มี การพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองแตกต่างกัน โดยนักเรียนในกลุ่มแรกมีการพัฒนา จริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสูงขึ้นกว่านักเรียนกลุ่มหลัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นถึงบทบาทของบรรณารักษ์ที่เข้าไปจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน โดยการแนะนำหนังสือให้กับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มแรกนั้น มีอิทธิพลต่อการอ่านของนักเรียนกลุ่มดังกล่าวมากกว่ากลุ่มที่ได้รับการ อ่านอย่างเสรี จึงทำให้การพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มแรกสูงขึ้นกว่าเพราะ นักเรียนในวัยนี้ยังอยู่ในช่วงวัยที่ต้องการผู้ชี้แนะ มอบรมสั่งสอนในสิ่งที่เหมาะสมโดยเฉพาะเกี่ยวกับจริยธรรม และเน่นด้านความมีวินัยในตนเองด้วย ซึ่งถ้าหากผู้ชี้แนะบางคนเมื่อเติบโตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ก็ยังไม่สามารถ

พัฒนาจริยธรรมดังกล่าวนี้ไว้ และผลการทดลองนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของบุญถิ่น ลำสัน
(2533 : 73) ที่พบว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน โดยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในงานที่
ได้รับมอบหมาย โดยมีบรรณารักษ์เป็นผู้แนะนำ และจัดหลายรูปแบบ ช่อมทำให้เกิดผลดีตามที่ต้องการ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน โดยให้
การสนับสนุนทั้งงบประมาณและบุคลากร ตลอดจนมีการควบคุมดูแล นิเทศ และติดตามผลเพื่อให้
กิจกรรมส่งเสริมการอ่านเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการศึกษานักเรียนอย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะต่อครูประจำวิชากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา

ครูประจำวิชากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ควรร่วมมือกับบรรณารักษ์
ในการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนในห้องสมุดในรูปแบบของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

3. ข้อเสนอแนะต่อบรรณารักษ์โรงเรียน

บรรณารักษ์ควรร่วมมือกับครูประจำวิชากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา
โดยจัดทำรายการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านให้สอดคล้องกับแผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย
แขนงจริยศึกษา ทุกระดับชั้น

4. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

4.1 การมีการศึกษาเปรียบเทียบวิธีการพัฒนาจริยธรรมตามมโนทัศน์ในตนเองโดยการ
จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิธีการอื่น ๆ ว่าจะทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการพัฒนาจริยธรรม
มากขึ้นหรือไม่

4.2 การมีการศึกษาเปรียบเทียบความคงทนของพฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง
ของนักเรียนที่ได้รับกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเมื่อสิ้นสุดการทดลองกับเมื่อถึงระยะเวลานานกว่า 4 สัปดาห์
ว่าแตกต่างกันหรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. จิตวิทยาการศึกษา ฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2528.
- กันชา ประสงค์เจริญ. ผลการใช้เทคนิค "นมแบบ" เพื่อพัฒนาวินัยในตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบ.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
อัครสำเนา.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานผลการประเมินคุณภาพนักเรียน ป.6
ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2531 (ฉบับย่อ). กรุงเทพฯ : กองวิชาการ, 2532.
อัครสำเนา.
- ฉวีวรรณ อุหาภินันท์. การทำหนังสือสำหรับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : บุรพาสาน, 2527.
- เจลีชา พันธุ์สุภา. ห้องสมุดโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัครสำเนา.
- ชม ภูมิภาค. บทความวิทยุกระจายเสียงของสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทยสู่การสอนเพื่อคุณธรรม.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญวิทยาคารพิมพ์, 2525.
- ชาติชาย ชุมพะวัน. "นายท้าวอนทุกฝ่ายช่วยกันสร้างอนาคตที่ดีแก่เด็ก," ไทยรัฐ. 9 สิงหาคม 2533.
หน้า 19.
- ชำเลื่อง วุฒิจันทร์. คู่มือครูวิจัยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา,
2522.
- ณรงค์ ทองปาน. การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมการศึกษาคู, 2526.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. จิตวิทยาการปลูกฝังวินัยแห่งตน. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัย

พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.

. จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

เตือนใจ ขอนกนิล. ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองอ้อ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2530. อักสำเนา.

นิตา ชูโค และกล่อมจิตต์ พลางเวช. สภาพและแนวโน้มหนังสือเด็ก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประชาชน, 2527.

บันลือ พดุษะวัน. วรรณกรรมกับเด็ก. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.

บุญอิน ลำสัน. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภายหลังการรวมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อักสำเนา.

ปราณี เชื้อทอง. วรรณกรรมสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก, 2526.

ปราณี เพชร. ผลการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้สื่อโลกใบเป็นเทคนิค "นมแบบ" ที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ่อวิหคบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2530. อักสำเนา.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง).

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

ทวา พันธุเมธา. ห้องสมุดโรงเรียน : ทฤษฎีและปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

ภิกษุณ เจนเจริญวงศ์. การเปรียบเทียบการพัฒนาทางจริยธรรมด้านความเมตตากรุณาของนักเรียนจากการอ่านหนังสือภาพที่มีการนำเสนอพฤติกรรมของตัวละครเอกในทางบวกและทางลบ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อักสำเนา.

มัลลิกา นาดเสวี. ความคิดเห็นของนักเรียน บรรณารักษ์และครูภาษาไทยที่มีต่อหนังสือภาพประเภท
สารคดีสำหรับเด็กที่ได้อ่าน. ปริญญาโท ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อักสำเนา.

มาลี กาบมาลา. การใช้หนังสือบอกข้อความวิตกกังวลของเด็กป่วยเรื้อรังในโรงพยาบาลเด็ก.
ปริญญาโท ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
อักสำเนา.

แมนมาศ ชวลิต. "กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน," ใน กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. หน้า 47 - 48.
กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2531.

ยุพดี เพชระอังกูร. การทดลองใช้หนังสือชุดเป็นสื่อกลางเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านวินัยตนเอง.
ปริญญาโท ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
อักสำเนา.

รสา วงศ์ยังอยู่. "การแนะนำหนังสือ," ใน กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. หน้า 89 - 91.
กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2531.

รัตพร ชิงอาคา. หนังสือสำหรับเด็ก. มหาสารคาม : สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2531.

ลมูล รัตติกาล. การเขียนและการแปลหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : สมาคมห้องสมุดแห่ง
ประเทศไทย, 2529.

ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ศึกษาพร, 2531.

ลัดดาวรรณ ณ ระนอง. การทดลองใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเอง. ปริญญาโท
ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อักสำเนา.

วรรณิ ศิริสุนทร. บรรณนิเทศน์สังเขปหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน เล่ม 1. กรุงเทพฯ :
ภาพพิมพ์, 2528.

_____. บรรณนิเทศน์สังเขปหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน เล่ม 2. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์,
2530.

วไลพร จันทรศิริ. อิทธิพลของกลุ่มสัมพันธ์ต่อการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสารวิทยา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530. อักสำเนา.

วสันต์ ชมสวัสดิ์. "การศึกษาเพื่อพัฒนาคน," ประชาศึกษา. 36(6) : 3 - 4 ; มีนาคม 2529.

วิชากร, กรม. การศึกษาเกณฑ์ปกติของระดับพัฒนาการทางจริยธรรมและองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางจริยธรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2524.

_____ . จริยศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2528.

_____ . รายงานการสำรวจความสนใจและสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย.

กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2520.

_____ . รายชื่อหนังสือสำหรับห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2530.

_____ . รายชื่อหนังสือสำหรับห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษา ปีการศึกษา 2531. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2531.

_____ . รายชื่อหนังสือสำหรับห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษา ปีงบประมาณ 2532. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2532.

วิวาหวัน มูลสถาน. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความมีวินัยในตนเอง. ปรินทิพินธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อักสำเนา.

ศึกษานิเทศกร, กระทรวง. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2525.

สมจิตต์ เฉลิมสุวิวัฒนาการ. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับและไม่ได้รับบริการส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด. ปรินทิพินธ์ ศศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อักสำเนา.

สมชาย สิงห์พันธุ์. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความมีวินัยในตนเองในการสอนจริยธรรมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีสอนแบบขั้นบันไดและการสอนตามคู่มือครูแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. ปรินทิพินธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อักสำเนา.

- สมเดช ลีแสง. การทดลองสอนการชกกระทับเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.
 ปรียญานพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
 อิศสำเนา.
- สุชุม เฉลยทรัพย์. การส่งเสริมการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 2. ชุมชนานี : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์
 วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์, 2531.
- สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารบุคลากรในโรงเรียน.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2525.
- สุนทร แก้วลาข. การส่งเสริมการอ่านเพื่อปลูกฝังนิสัยรักการอ่านและการเรียนด้วยตนเอง ซึ่ง
อาจารย์และบรรณารักษะจัดให้นักศึกษาในวิทยาลัยครู. ปรียญานพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2512. อิศสำเนา.
- สุภาพร จันทศิริโชติ. ผลการใช้ค่าปรึษาแบบกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ กรุงเทพมหานคร. ปรียญานพนธ์ ศศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อิศสำเนา.
- โสภาพร แก่นเพชร. สัมพันธภาพระหว่างครูประจำชั้น-นักเรียน และความมีวินัยในตนเองของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530. อิศสำเนา.
- หทัย คันทอง. การสร้างสรรควรรณกรรมและหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์,
 2529.
- อนุชิต ส่งแสง. การศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในจังหวัดชลบุรี.
 ปรียญานพนธ์ ศศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2530.
 อิศสำเนา.
- อวิญชลิต ทูทอมราช. การเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านและการยืมหนังสือของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. ปรียญานพนธ์ ศศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อิศสำเนา.

อัคร กาทอง. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและความมีวินัยในตนเอง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการสอนแบบชั้นคิด เชื้อสอนโดยใช้บทเรียน
โปรแกรมและสอนตามแนวคู่มือการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.
 ปรินธิยานันท์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
 อักสำเนา.

- Altman, H. and B. Nielsen. "Books and Empathy Help Troubled Children," Children Lbrary Journal. 31 : 284 - 287; August, 1974.
- Braeder, Darlene. "Booktalking : a Survey of Student Reaction," Canadian Library Journal. 41 : 211 - 215; August, 1984.
- Bryant, Brenda Kay. "Student - Teacher Relationship as Related to Internal-External Locus of Control," Dissertation Abstracts International. 32(8) : 4854-B : February, 1971.
- Etzioni, Amitai. "The Role of Self Discipline," Phi Delta Kappan. 64(3) : 184 - 187; November, 1982.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd ed. New York : McGraw-Hill, 1973.
- Hoffman, Martin L. "Moral Development," in Carmichael's Manual of Child Psychology. p. 261 - 360. Edited by Paul Mussen. New York : John Wiley and Sons, 1970.
- Lawson, Mary Ann. "The Effects of Placement Advertisement of Books on the Amount and Nature of Reading done by Fourth - Grade Students," Dissertation Abstracts International. 44(11) : 3338-A; May, 1984.
- McClaskey, Harris Clark. "Bibliotherapy with Emotionally Disturbed Patients : An Experimental Study," Dissertation Abstracts International. 32(10) : 5205-A; April, 1971.
- Rolando, Margaret Kernan. "An Investigation of Children's Perceptions of Story Content as Elicited by Three Modes of Presentation : The Story-teller, The Reader, The Sound Slide Show," Dissertation Abstracts International. 46(4) : 827-A; October, 1985.
- Verble, Margaret. "How to Encourage Self - Discipline," Learning. 16(1) : 40 - 42; August, 1985.
- Vincent, Elizabeth Lee. Human Psychology Development. New York : The Ronal Press, 1961.

Wayson, William W. and Thomas. J. Lasley. "Climates for Excellence : Schools That Foster Self - Discipline," Phi Delta Kappan. 65(6) : 419 - 421; February, 1984.

Welker, Elizabeth Warren Hines. "Interpersonal Cooperation of Exploitation as a Function of Sex, Internal - External Control, and Psychological Effectiveness," Dissertation Abstracts International. 32(12) : 7328-B June, 1972.

Zucaro, Blase John. "The Use of Bibliotherapy Among Sixth Grades to Affect Attitude Change Toward American Nigroes," Dissertation Abstracts International. 33 : 1340-A; 1972.

การคำนวณ

(สำเนา)

ที่ ทม 1007/2551

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

6 พฤศจิกายน 2533

เรื่อง ขออนุมัติโครงการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชานุกูล

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางละมัย กาญจนะประโชติ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อเพื่อขอความช่วยเหลือในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง การพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรม
ส่งเสริมการอ่าน

ทั้งนี้ขอในความควบคุมดูแลของ

ศศ.พวา พันธุ์เมธา ประธาน

รศ.กมลรัตน์ กรีทอง กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความช่วยเหลือ คือ ขออนุญาตใช้สถานที่จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน และขอให้นักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ในระหว่างวันที่ 12 พฤศจิกายน
2533 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2534 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

สมพร บัวทอง

(นายสมพร บัวทอง)

บัณฑิตวิทยาลัย

คณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย

บรรณนิทัศน์หนังสือสำหรับเด็ก

กลุ่มเบญจรงค์ (นามแฝง). นายจุนน้อย. ภาพไทย กลุ่มเบญจรงค์ (นามแฝง). กรุงเทพฯ :
 ไทยวัฒนาพานิช, 2528.

เป็นหนังสือที่มุ่งสอนให้เด็ก ๆ รู้จักใช้dungพลาสติกอย่างระมัดระวัง เพราะdungพลาสติก
 ทำมาจากสารเคมี คนชอบนิยมนำdungพวกนี้ไปใช้ประโยชน์หลายอย่าง พยายามอย่ารับประทาน
 อาหารที่ใส่มากับdungพลาสติก เพราะอาจจะเกิดพิษร้ายภายในร่างกายได้ เมื่อจะหึ่งdungพลาสติก
 ที่ใช้แล้วก็ขอให้หึ่งอย่างระมัดระวัง เพราะถ้าหึ่งเกลื่อนกลาดก็อาจจะลุดหือระบายนํ้า หรือ
 ทำให้นํ้าในแม่น้ำลำคลองเสียและยังเป็นอันตรายต่อพวก กุ้ง หอย ปลา ปู กวญ

แก้ว กิตติกานนท์. ตุ๊กตจกญัก. บรรณกิจ, 2528.

เป็นเรื่องรถสามล้อที่ต้องเคลื่อนที่ไปตามถนนสายต่าง ๆ รถสามล้อนี้เก่า และมีวันคำ
 ให้เป็นที่รังเกียจของคนทั่วไป หนังสือเล่มนี้ยังให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับกฎจราจรที่ควรทราบ
 เช่น การข้ามถนนอย่างปลอดภัย การไม่หึ่งของตามถนนหนทาง เป็นต้น

จอช นันทวีชรินทร์, ม.ล. เจ้าเบิ้ม. ภาพโดย สุมิตรา ทรงสัคช. กรุงเทพฯ :

บรรณกิจ, 2528.

กล่าวถึงแม่ที่มีลูกห้าตัว ไก่แม่ เบิ้ม บาง แหลม งอ และจุก เบิ้มตัวโตแต่
ข้างอกซ้ายและไมแข็งแรงเท่าพี่น้องตัวอื่น ๆ แต่เบิ้มก็มีความสุข และเล่นกับพี่น้องทุก ๆ ตัว
ต่อมาแม่และพี่น้องชวนเบิ้มไปสู่โลกภายนอก เบิ้มไม่ยอมจากบ่อน้ำ แม่และพี่น้องจึงหิ้วเบิ้มไป
ตอนแรกเบิ้มก็มีความสุข แต่ต่อมาน้ำไหลเริ่มแห้ง แล่งคาง ๆ ก็หายาก เบิ้มจึงออกมาสู่
โลกภายนอก และพบว่าโลกภายนอกส่วงามและกว้างใหญ่มาก แต่มีอันตรายรอบคาน เบิ้ม
คิดถึงแม่และพี่น้อง จึงออกตามหา เมื่อเบิ้มพบแม่เป็ด แม่วัว นกกระยาง หมี และกระรอก
เบิ้มจึงถามถึงทิศทางที่จะไปพบญาติของตน ถึงแม้จะเหนื่อยยากเบิ้มก็ไม่ทอดอ้อ จนในที่สุดเบิ้ม
พบว่าซาของคนแข็งแรงขึ้น และได้พบกับแม่และพี่น้องสมปรารถนา

จอช นันทวีชรินทร์, ม.ล. หอยทากของลูกเต่า. กรุงเทพฯ : สนอ, 2528.

กล่าวถึงเด็กหญิงคนหนึ่งชื่อลูกเต่า พบหอยทากกำลังเดินอยู่ จึงจับมาปล่อยไว้ใน
สนามหญ้า แต่หอยทากที่เดินไปตามที่ต่าง ๆ ลูกเต่าต้องวิ่งตามจับหอยทาก จนไม่ได้ทำ
การบ้าน พี่ชายของลูกเต่าได้อาหอยทากไปซ่อน ลูกเต่าจึงยอมทำการบ้านจนสำเร็จ เป็น
หนังสือที่ให้อคติว่าควรใช้เวลาให้ถูกต้อง

จารุพงษ์ จันทรเพชร. ดอกไม้ของใคร. ภาพโดย จารุพงษ์ จันทรเพชร.

กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2527.

กล่าวถึงหญิงหนึ่งต้องการจะทำความดีด้วยการไปเก็บดอกไม้ในส่วนดอกไม้มากปักแจกันให้แม่ แม่ก็ชื่นชมในตัวลูกตนเองมาก หลังจากนั้น หญิงนั้นก็ไปเก็บดอกไม้จากสวนมาวันละมาก ๆ เพื่อนำมาใส่ประดับในห้องต่าง ๆ แปะทุกห้อง จนดอกไม้ในส่วนหมดเกลี้ยง มีผลให้พวกผีเสื้อออกจากรังหวานจากเกสรดอกไม้มันจึงล้มเจือลง หญิงนั้นก็ทราบว่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน จึงตัดสินใจที่จะเลิกเก็บดอกไม้จากสวน พร้อมทั้งนำป้ายที่เขียนไว้ว่า "ห้ามเก็บดอกไม้" ไปปักไว้ในสวนด้วย

บุญล ศันธิวงศ์. ลุงใจคนชื้อ. ภาพโดย ชัยพร วรสหัสพันธ์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

กล่าวถึงเต้าแก่ไทย เป็นพ่อค้าที่อยู๋ในเมืองนี้คนเคียวชาตทองดีได้เงินมากมาย วันหนึ่งเดินทางไปเก็บเงินลูกหนี้ต่างจังหวัด ได้เงินแล้วเดินทางกลับทางรถไฟ เต้าแก่ไทยเอาเงินวางไว้อย่าง ๆ ตัวแล้วกลับไป เมื่อถึงสถานี เต้าแก่ไทยขึ้นและรีบลงรถไฟไป ลืมถุงเงินไว้ ลุงใจเป็นชาวนาที่หนึ่งตรงข้ามเต้าแก่ไทยบนรถไฟ เห็นถุงเงินวางอยู่ก็คิดเกรงว่าจะมีขโมยมาเอาไปจึงเก็บไว้ เต้าแก่ไทยรู้ตัวเสียขายเงินมาก ไปแจ้งตำรวจว่าใครเก็บได้จะให้รางวัล ลุงใจนำเงินไปคืนเจ้าของ ฝ่ายเต้าแก่ไทยไม่อยากเสียรางวัล จึงแกล้งฟ้องตำรวจว่า แหวนที่อยู๋ในถุงเงินหายไปด้วย แต่ภายหลังศาลตัดสินด้วยความยุติธรรม มอบเงินถุงนั้นแก่ลุงใจไป

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์. เมืองนาฬิกา. ภาพโดย กลุ่มศิลปินคันทนา (นามแฝง).

กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

กล่าวถึงเจ้าไปเกเป็นนาฬิกามีนิสัยไม่ตรงต่อเวลา และอีกอาด เพื่อน ๆ ในเมืองนาฬิกา
อยากไห้เจ้าไปเกเปลี่ยนนิสัยเสียใหม่ จึงทาเจ้าไปเกไปหาหมอที่โรงพยาบาล หมอรับที่จะรักษา
เจ้าไปเก โดยจัดการวางฝักปฏิบัติตัวไห้ตรงตามเวลา เช่น 6 โมงเช้าตื่นนอน 7 โมงเช้า แต่งตัว
เป็นต้น เจ้าไปเกแสนจะเหน็ดเหนื่อย แต่ในที่สุดเจ้าไปเกก็สามารถเปลี่ยนนิสัยไห้ตรงต่อเวลา
และประพุดคนที่ หมอจึงอนุญาตไห้กลับบ้านไ้

บุค (นามแฝง). หังแป้น. ภาพโดย รงค์ (นามแฝง). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,

2528.

กล่าวถึงหังแป้นเป็นลูกช้างตัวหนึ่งที่เกิดมาอาภัพ มีหูกว้างใหญ่มาก เวลาเดินมักจะ
สะกูดหูของตนเองหลวมอยู่เสมอ หังแป้นเสียใจและน้อยใจที่เพื่อน ๆ ช้างด้วยกันคอยล้อเลียน
และรังแกอยู่ตลอดเวลา ต่อมาหังแป้นพลัดกับแม่ช้าง มันต้องติดตามโขลงช้างเกินคอกไปอีก
ในที่สุดหังแป้นถูกขับออกจากโขลงช้าง แต่ด้วยประโยชน์ของหูที่กว้างใหญ่ทำให้หังแป้นบินได้
และรอกดาบ หังยังได้พบกับฝูงลิง หังแป้นได้มีส่วนช่วยให้เพื่อนช้างเก่าซึ่งตนเคยอยู่ด้วยและ
สัตว์ป่าอื่น ๆ พ้นภัยจากไฟไหม้ป่าไ้สำเร็จ และตนก็ได้พบแม่ช้าง ด้วยผลของการรู้จักออกพบ
ออกกลิ่นและการมีส่วนช่วยให้เพื่อนช้างพ้นภัย ทำให้ช้างทั้งโขลงระลึกถึงบุญคุณของหังแป้น หังแป้น
และแม่ช้างได้รับการต้อนรับอย่างดีไห้กลับ ไปอยู่กับโขลงช้างตามเดิม

ประชุมพร สุวรรณครา. จ้อร่อยในเมืองจ้าว. ภาพโดย เทวัญบุระ ชมนาค. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

กล่าวถึงจอยเป็นเด็กตัวเล็กจ๋ออยู่ในเมืองจั่ว ซึ่งเป็นเมืองที่ส่วยงามมาก อากาศเย็นสบาย
ทุกคืนวัน นางฟ้าองค์การจะทดลองดูว่าเด็กในเมืองเป็นคนดีหรือไม่ ฉะนั้นในวันปีใหม่ นางฟ้าจึง
ประกาศว่าถ้าเด็กคนไหนต้องการของขวัญทดลองให้ใครรับเขาไปในด้า และรับหาทางออกจากด้า
อีกคนหนึ่งเป็นคนแรกก็จะโคขของขวัญชิ้นนั้น เด็กทุกคนอยากจะได้ของขวัญจึงรับเขาไปในด้าและ
พยายามหาทางออกจากด้า ในระหว่างเดินทางอยู่ในด้า นั้น เด็กทุกคนต้องเผชิญกับสิ่งเข้ชวนค่าง ๆ
จึงอคิดที่จะกระทำความชั่วไม่ได้ ยกเว้นเด็กชายจอยคนเดียวที่ห้ามความค้ตลอด ฉะนั้นเมื่อจอย
สามารถหาทางออกจากด้าได้เป็นคนแรก เขาจึงได้รับของขวัญทดลองใหญ่เป็นรางวัลของ
การกระทำความค้

ประชุมฯ สุวรรณครา. โจจิงโจนน้อย. ภาพโดย โกสินท์ ชิตามร. กรุงเทพฯ :
บรรณกิจ, 2525.

กล่าวถึงโจจิงโจนอชไม้อาจากออกจากกระเป๋าทองของแม่โจจิงโจ ไม่ว่าแม่จะพูด
ชักจูงใจอย่างไร โจจิงโจนอชก็ไม่มีทีท่าจะยอมออกจากกระเป๋าไปเที่ยวเล่นกับเพื่อน ๆ แต่อยู่
วันหนึ่งแม่โจจิงโจนอชกลับไปควยความอ่อนเพลีย โจจิงโจนอชอดอยากก็นำจิ้งกระโตคออกจาก
กระเป๋าของแม่ มันก็พบว่าโลกภายนอกนั้นสวยงามน่าอยู่แต่ก็น่าสะพรึงกลัวเท่า ๆ กัน แต่ควย
คำแนะนำของทบ โจจิงโจนอชก็ตัดสินใจจะออกมาอยู่ภายนอกกระเป๋าของแม่ เพื่อจะได้
เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ในโลก หรือม ๆ กันก็จะพยายามช่วยตัวเองให้ดำรงชีวิตอยู่ในโลกอย่าง
ปลอดภัย

พจน์ - จูไร - อนงค์ (นามแฝง). ป่าแสนสุข. ภาพโดย พิชัย ชาดูริระประวัตติ.

กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2529.

ป่าใหญ่แห่งหนึ่งอุดมสมบูรณ์ มีสิงโตเป็นเจ้าป่าและสัตว์อื่น ๆ ที่เป็นลูกนอกคางมีความสามัคคีและอยู่รวมกันอย่างมีความสุข ต่อมามีบ้างและหมาป่ามาขออูทวข สิงโตก็อนุญาตให้สัตว์ทั้งสองอยู่รวมกับพวกของคน บ้างและหมาป่ามันสยไม่ค้คยแต่ของให้สัตว์ทั้งหลายกินแบ่งแคลงใจกันจนแตกความสามัคคี เมื่อสิงโตทราบความจริงว่าบ้างและหมาป่าเป็นลูกอูเรื่องจริงประชุมหารือกับสัตว์ทั้งหลาย ได้จัดการไล่มหมาป่าและบ้างออกไปจากป่ามัน โคนหมาป่าก็ถูกค้ค้เขี้ยวบ้างข้างถูกถูกกัษหมายมูขกันไปทั้งค้ว หลังจากนั้นสัตว์ทุกค้วก็อยู่รวมกันอย่างมีความสุขตลอดมา

พรจันทร จันทวิมล. ตูกตูกซื้อสัคย์. ภาพโดย พิลิทธิ หัมทอง. กรุงเทพฯ : คณอ,

2529.

กล่าวถึงบุพหลายเป็นคนขบรดตูกตูกคนหนึ่งที่มีนิสัยซื้อสัคย์มาก วันหนึ่งเขารับจ้างพ่อแม่และลูกฝรั่งขบรดไปส่งที่ร้านขายของและวัดพระแก้ว เมื่อสามคนลงจากรดตูกตูกไปแล้ว บุพหลายก็ทบกระเป๋าสตางค์ของฝรั่งล้มถึงไวนรด เขาจึงนำไปค้ค้ให้แก่ช่ายคนหนึ่งที่โรงแรม เขากล่าวอย่างชื่นชมว่า "คนไทยมีน้ำใจ ซื้อสัคย์ เขารักคนไทยและเมืองไทยมาก"

พิมพ์พิมล ชงเชียร. คำปุ่นคนชยัน. ภาพโดย ปู่ (นามแฝง) กรุงเทพฯ : บรรณกิจ,

2527.

กล่าวถึงคำปุ่นเป็นเด็กดีและชยัน เขาเรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมปีที่ 5 ทุก ๆ วัน เขาจะช่วยยายทำงานบ้าน และปลูกผัก ผลไม้ จากนั้นก็นำผักและผลไม้ไปขายที่ตลาด เมื่อมีงานธุระอะไรก็ตาม คำปุ่นก็ส่งผักของผลงานของเขาเขาประกวด เขาดีใจและตื่นเต้นมากเมื่อผลการประกวดปรากฏว่าผักของเขากลับรางวัลที่หนึ่ง และเขายังได้รับเลือกให้เป็นลูกศิษย์ตัวอย่างของจังหวัดด้วย คำปุ่นได้รับโล่และเงินรางวัล ซึ่งเป็นรางวัลแห่งความดี ที่เขาได้กระทำมาอย่างสม่ำเสมอ และไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยาก

มงคล ขุนเพิ่มสุขสมบัติ. เจ้าคุณตาละเปา. ภาพโดย เครือม ชำชุมพร. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก, ม.ป.ป.

นายตาละเปา เป็นคนขี้ขลาดเปาที่มีคุณภาพดี มีประโยชน์ ประชาชนจึงนิยมชื้อกันมาก แต่นายตาละเปาก็ไม่รวย เพราะใช้ของดีทำตาละเปา ต่อมานายตาละเปาก็ต้องขายตาละเปา ๆ จึงใช้ของไม่ดีมาทำตาละเปา ทำให้เขามีกำไรจุกจุกขึ้นมาก ฝ่ายเทศบาลเห็นว่า เป็นห่วงประชาชนชื้อตาละเปา จึงมาเคื่อน แต่นายตาละเปาไม่เชื่อ เทศบาลจึงเสกให้ตาละเปาขายไม่ได้ จนนายตาละเปาสำนึกผิด ทำของดีขายอีกครั้ง ต่อมาพระราชาจึงตั้งให้เป็นเจ้าคุณตาละเปา

เมษ (นามแฝง). เจ้าป่าว่าความ. ภาพโดย สมบัติ (นามแฝง). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2527.

กล่าวถึงสิ่งใดที่เป็นเจ้าป่า ซึ่งปกครองสัตว์ป่าต่าง ๆ ด้วยความเป็นธรรม ไม่ลำเอียง โดยโค้คักสิ้นความในกรณีที่ช้างเพื่อนรักไปเหยียบลูกเพราะความโมโหที่เสื่อมาเข้าเหย้า สิ่งใดรู้สึกลำบากใจมากที่สุดที่จะคัดสิ้นความเรื่องนี้ แต่ด้วยความเป็นผู้เที่ยงตรง สิ่งใดจึงคัดสิ้นให้ช้างไปอยู่หอน 1 ปี ส่วนเสื่อให้ไปอยู่หอน 3 ปี หลังจากเลขเวลาที่กำหนดแล้ว ให้สัตว์ทั้งสองกลับมาอยู่ป่าแห่งเดิมได้

เขาวนัห์ เขมรรัตน์. เจ้าชายชัชวาล. ภาพโดย พิกพ บุษราคัมวดี. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

กล่าวถึงความกล้าหาญและความเชื่อมั่นในตนเองของเจ้าชายของคณอช ผู้มีจิตใจเมตตา กรุณา เป็นคนเฉลียวฉลาดและน่ารัก เจ้าชายไม่ชอบการต่อสู้ทำร้ายกัน ใคร ๆ เลขอชอบเรียกเจ้าชายว่า "เจ้าชายชัชวาล" แต่ในตอนจบของเรื่องเจ้าชายได้พิสูจน์ให้ทุก ๆ คนเห็นว่าพระองค์มีความกล้าหาญและมีความเชื่อมั่นในพระองค์ จนสามารถช่วยเหลือให้พระบิดาและพระมารดาพ้นจากคำสาปของปีศาจ ให้กลับกลายเป็นพระราชาและพระราชินีของประชาชนตามเดิม

วีรศักดิ์ สังสนา. ช่างน้อยใจก็. ภาพโดย พงศ์ศักดิ์ พุ่มศรีพัทธ์. กรุงเทพฯ :

วัฒนาพานิช, 2527.

กล่าวถึงช่างน้อยที่อาศัยอยู่ในป่าแห่งหนึ่ง ซึ่งมีนิสัยชอบช่วยเหลือผู้อื่น ช่างน้อยได้ช่วยเหลือสัตว์อื่น ๆ เช่น กวาง สุนัขจิ้งจอก ลูกสิงโต และลิง ให้พ้นจากความเดือดร้อน วันหนึ่งช่างน้อยตกลงไปในหลุมกักสัตว์ ภัยผลแห่งความดีที่กระทำมาโดยตลอดของช่างน้อย บรรดาสัตว์ต่าง ๆ ที่ช่างน้อยเคยช่วยเหลือจึงได้มาช่วยเหลือช่างน้อยพ้นจากอันตราย

ศิริมาลา สุวรรณโกสิน. ไกรทองตอนปราบชาลวัน. ภาพโดย ปรีเปรม เป็ล่อนบำรุง

และสิงห์คำ วานิชพิพัฒน์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2528.

กล่าวถึงไกรทองเป่าพญูมชาวเมืองนนทบุรีได้คุมเรือมาค้าขายที่เมืองพิจิตรและทราบเรื่องราวพระยาชาลวันซึ่งเป็นระเชลย์กัศวันนางตะเภาทองซึ่งเป็นลูกสาวของเศรษฐีเมืองพิจิตรไป ไกรทองได้อาสาปราบชาลวันได้สำเร็จ เศรษฐีจึงยกนางตะเภากวและนางตะเภาทองให้เป็นภรรยาของไกรทองและมอบทรัพย์สินสมบัติให้ด้วย

สายสิงห์ ศิริบุตร. พญากวางทอง. ภาพโดย อรุณ วัชรสวัสดิ์. กรุงเทพฯ : ดวงกมล,
2522.

กล่าวถึงป่าแห่งหนึ่งมีกวางอาศัยอยู่ 2 คู่ คู่หนึ่งมีพญากวางคำเป็นจำฝูง อีกคู่หนึ่งมีพญากวางทองเป็นจำฝูง ในเมืองนี้มีพระราชาโปรดการล่ากวางเป็นอันมาก ออกล่ากวางทุกวัน ทำให้กวางทั้งสองคู่เดือดร้อน พญากวางทองจึงปรึกษากับพญากวางคำ แล้วตกลงกันว่า จะจับกวางไปให้พระราชาวันละ 1 ตัว ไม่ควรออกล่าเพราะจะทำให้กวางทั่วไปเดือดร้อน ตั้งแต่นั้นมา พระราชาจึงไม่ต้อออกล่ากวาง อยู่มาวันหนึ่ง นางกวางทองแก่ถึงคราวที่จะต้องถูกจับไปให้พระราชา นางกวางส่งสารลูกจะตายไปถวาย จึงไปบอกพญากวางคำจำฝูงให้ช่วย พญากวางคำช่วยไม่ไค้ นางกวางจึงไปพบพญากวางทอง พญากวางทองได้รับฟังเรื่องราวและรู้สึกสงสาร จึงขอไปตายแทน พระราชาเมื่อพบพญากวางทอง และไค้คุยกันถึงเรื่องราวต่าง ๆ เกิดความสงสารและเห็นใจในความดีของพญากวางทอง จึงเลิกล่ากวางตั้งแต่นั้นมา

สุเทพ จิตร์ชื่น. ช้างพลายน้อยฟ้าโข. ภาพโดย มธุรี ดิยศิริวัฒนา. กรุงเทพฯ : ศักยาพร,
2526.

กล่าวถึงช้างพลายน้อยตัวหนึ่งมีจิตใจดี ไค้ช่วยเหลือแม่มกเอี้ยงเกิดจรรานให้ไค้ไปเพื่อช่วยส่วนตัวเองรับอาสาฝากโขให้ แม่มกเอี้ยงมีนิสัยไม่ไค้ไค้หึงโซของคน ช้างพลายน้อยก็มีความอดทน ฝากโขเรื่อยมา แม่จะดูนายพรานนำตนมาขายให้แกพวกคณะจัดแสดงของแปลก ๆ ตามงานวัดก็ตาม ช้างพลายน้อยก็ยังทำหน้าที่ฝากโขเหมือนกับโขนั้นเป็นลูกของตน จนกระทั่งโขหักออกเป็นตัว มีรูปร่างเป็นสัตว์ประหลาด คือ มีหู จวง หางและรูปร่างเหมือนช้าง แต่มักเหมือนนก แม่มกเอี้ยงไค้บินมาตามทวงลูกคืน คนอื่น ๆ ที่มุงดูอยู่ในงานวัดต่างก็ตกใจและไล่แม่มกเอี้ยงไป หัวหน้าคณะจัดแสดงเห็นว่าช้างพลายน้อยเป็นสัตว์ที่คึกคัก จึงปล่อยให้ช้างพลายน้อยทานกช่างไปอยู่ในป่าตามเดิม อย่างมีความสุข

สุนทรา จิงพิชาญวนิชย์. งานเลี้ยงไปศาล. ภาพโดย ประสพโชค นวพันธุ์พิทักษ์. กรุงเทพฯ :
 ไทวัฒนาพานิช, 2528.

กล่าวถึงผลเสียต่าง ๆ ที่เด็กได้รับจากการศึกษาเพศผิด หวังแนะนำว่าถ้าเด็กคนไหนมี
 จิตใจเข้มแข็งก็สามารถที่จะเอาชนะสิ่งชั่วร้ายเหล่านั้นได้ คือเป็นเด็กชายคนหนึ่งซึ่งพยายามหาทาง
 หลีกเลียงจากพวกยาเสพติดจนได้สำเร็จ หวังยังได้ช่วยเหลือคนอื่น ๆ ที่ศึกษาเพศผิดให้พ้นอันตราย
 ได้สำเร็จด้วย

สุนทรา จิงพิชาญวนิชย์. เจ้าเข็นแสนรัก. ภาพโดย ประสพโชค นวพันธุ์พิทักษ์. กรุงเทพฯ :
 อีรสาสน์, ม.ป.ป.

กล่าวถึงต้อยตึงมีบ้านอยู่ข้างทุ่งกับตา วันหนึ่งต้อยตึงไปพบลูกหมาตัวหนึ่ง จึงเอามาเลี้ยง
 และตั้งชื่อว่าเข็น ต้อยตึงและเข็นรักกันมาก วันหนึ่งมีคนมาบอกว่าเจ้าเข็นเป็นสุนัขของลูกสาวหมอ
 ที่สุโขทัย ต้อยตึงไม่ต้องการคืนเจ้าเข็นให้เจ้าของเดิม แต่ในที่สุดต้อยตึงก็คืนให้ วันรุ่งขึ้นต้อยตึงพา
 ต้อยตึงไปซื้อจักรยานและคาบอกกับต้อยตึงว่า ถึงเวลาแล้วที่ต้อยตึงจะมีจักรยานได้

สุนทรา จิงหิชาญวณิชย์. รองเท้าวินัย. ภาพโดย ประสพโชค นวพันธุ์ทิพย์. กรุงเทพฯ :
ธีรสาสน์, ม.ป.ป.

กล่าวถึงเด็กชายตอยเป็นตัวเอกของเรื่อง ซึ่งต้องการจะวิ่งแข่งชนะไอ้เล็ท แต่ตอย
ไม่เคยมีความพยายามที่จะฝึกซ้อมวิ่งเลย จึงพ่ายแพ้ในการแข่งขันครั้งแรก ครูวินัยได้เห็น
ความผิดหวังของตอย เลขาธิการบอกเขาเรื่องเท้าหนึ่งมาให้ โดยอ้างว่าเป็นรองเท้าวินัยที่เอามาจาก
นักวิ่งทีมชาติ ฉะนั้นถ้าตอยอยากชนะไอ้เล็ทในการแข่งขันวิ่ง ตอยจะต้องพยายามใช้รองเท้าวินัย
วิ่งทุก ๆ วัน อย่างน้อยวันละ 1 ชั่วโมง ภายหลังตัวเองตอยจึงต้องพยายามวิ่งทุก ๆ วัน ทั้ง ๆ
ที่บางวันเขาก็ไม่อยากจะวิ่งแต่ความที่กลัวว่าจะแพ้ ตอยจึงวิ่งทุก ๆ วัน จนถึงวันแข่งขันตอยก็
ประสบความสำเร็จ ซึ่งครูวินัยได้เปิดเผยความจริงว่า รองเท้าวินัยไม่ได้วิเศษเพราะซื้อมาจาก
ร้านขายรองเท้าโรงเรียน การที่ตอยชนะไอ้เล็ทก็เพราะว่าตอยมีความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อมนั่นเอง

สุวรรณา เกรียงไกรเพชร. เตาทองกับพอลา. ภาพโดย เกรียง สติล. กรุงเทพฯ :
ปลาตะเพียน, 2532.

กล่าวถึงเตาทองตัวหนึ่งซึ่งเป็นหัวหน้าของสัตว์น้ำและสัตว์บก อาศัยอยู่ที่เชิงเขา
บนเกาะกลางทะเล วันหนึ่งได้ยินเสียงร้องขอความช่วยเหลือของพวกพอลาเมืองพาราณสี
เนื่องจากเรือแตกกลางทะเลและกำลังจะจมน้ำ เตาทองจึงช่วยพอลาโดยให้อาชีพหลังของมัน
ไปส่งฝั่งจนปลอดภัย แต่พอลาคิดว่าเตาทองช่วยเหลือมากเกินไป เตาทองจึงส่งสารจึงหาทางช่วยเหลือและคิดว่า
ถ้าบอกพอลาว่าบริเวณนั้นมีสัตว์มากมาย ก็จะทำให้สัตว์เหล่านั้นเกิดเกรง เตาทองจึงสละชีวิตตนเอง
แก่พอลา ต่อมาพอลาได้เล่าเรื่องราวที่เตาทองช่วยเหลือหลังจากที่กลับถึงบ้าน เมื่อเจ้าเมือง
ทราบจึงได้นำเอากระดูกของเตาทองมาบูชา เพื่อระลึกถึงคุณของเตาทองและเป็นเยี่ยงอย่าง
ต่อไป

อร (นามแฝง). ห่านเจ้าปัญญา. ภาพโดย มนต์รี แพทย์เพียร. กรุงเทพฯ :

ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

กล่าวถึงห่านเจ้าปัญญาที่ได้อำนาจในบรรดาสัตว์ต่าง ๆ ไค้แก่ หมู ลา วัว
แมว และสุนัข ช่วยกันส่งเสียงร้องพร้อม ๆ กับขณะที่สุนัขจึงจอกเข้ามาขโมยกินห่าน ไค้ และ
เบ๊ค คิวกลอุบายทั้งกล่าว จึงทำให้สุนัขจึงจอกตกใจกลัว และหนีกลับไปยังถิ่นของมัน ทั้งนี้
เนื่องจากการใช้สติปัญญาของห่านจึงทำให้บรรดาสัตว์ต่าง ๆ อยู่อย่างปลอดภัยสืบต่อมาเพราะ
สุนัขจึงจอกไม่กลามารบกวนอีกเลย

อรุณรัตน์ วิวรรณะเกษ. พระอาทิตย์ทักรอน. ภาพโดย เมืองไทย ปุษมาโร.

กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

กล่าวถึงพระอาทิตย์ที่ทองการจะหักตอน จึงหยุดส่องแสงสว่างและให้ความร้อน
พระจันทร์และดาวบางดวงที่เป็นเพื่อนไค้กล่าวตักเตือนให้พระอาทิตย์รู้จักรับผิดชอบหน้าที่
แต่พระอาทิตย์ไม่เชื่อฟัง ต่อมาพระอาทิตย์เริ่มรู้สึกเสียใจเพราะเห็นว่าทั้งคน ไค้ คน และ
สัตว์ต่างไค้ได้รับความทุกข์ทรมานเนื่องมาจากคนเป็นต้นเหตุ ลมไค้มากกล่าวตักเตือนให้พระอาทิตย์
ประพาศคนเสียใหม่ พระอาทิตย์ไค้ไค้คิด จึงกลับไปทำหน้าที่ส่องแสงสว่างและให้ความร้อน
แก่โลกและดาวดวงอื่น ๆ พระอาทิตย์จึงไม่รู้สึกเหงา เพราะเพื่อน ๆ ต่างก็มาคืนดีด้วย และ
ทุก ๆ ชีวิตต่างไค้มีความสุข

อาทิตยา (นามแฝง). เพลงขลุ่ยของแก้ว. ภาพโดย เมืองไทย (นามแฝง).

กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2528.

กล่าวถึงเด็กน้อยชื่อแก้ว มีน้ำใจดี เขาเป็นมิตรกับนก แมลง และสัตว์ต่าง ๆ ในป่า แก้วสามารถเป่าขลุ่ยไม้ไผ่ทำให้เกิดเสียงดนตรีอย่างไพเราะ ทุก ๆ ครั้งที่เสียงขลุ่ยดัง ออกไม้นานาชนิดจะพากันเบ่งบานสะพรั่งไปหมด สัตว์ต่าง ๆ ก็พลอยเคลิบเคลิ้มไปกับเสียงไพเราะของขลุ่ย หนุมานแห่งนั้นจึงเต็มไปด้วยความสุข ต่อมาพระราชาได้แต่งตั้งให้แก้วเป็นอัครวิณ แก้วได้รับความสุขอย่างมาก แต่แล้ววันหนึ่งพระราชาได้ใช้แก้วเป็นเครื่องมือเป่าขลุ่ยเรียกสัตว์ทั้งหลายในป่าออกมาให้พวกข้าราชการบริหารของพระองค์ล่า แก้วเสียใจมากที่สุด สัตว์ทั้งหลายต้องมาตายเพราะตนเองเป็นคนเหตุ เขาจึงกลับไปอยู่กับปู่ที่ชายป่าตามเดิม ทุก ๆ คนต้อนรับด้วยความยินดี เสียงขลุ่ยของแก้วช่วยให้ทุกคนในหมู่บ้านมีความสุขอีกครั้งหนึ่ง

อาทิตยา (นามแฝง). 4 ชน คอนทองแดงลูกกวาด. ภาพโดย เมืองไทย (นามแฝง).

กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

กล่าวถึง ปอก เจ้าวง เจ้าอม และเจ้าหงาวได้ไปเที่ยวดินแดนลูกกวาด ทั้งสี่ได้พบกับเจ้าของดินแดนนี้คือ อมยิ้ม อมยิ้มได้เล่าให้ฟังว่าตนถูกเจ้าจิ้งจอกมารบกวนแย่งเอาขนมและของไปบ่อย ๆ ทั้งสี่ได้ช่วยกันปราบเจ้าจิ้งจอกจนสำเร็จ หลังจากนั้นก็ได้นำขนมอมยิ้มแจกชนมให้เด็กทุก ๆ คน

อำนาจ เข่นสหาย. ลูกหมักกับอุกุนาว. กรุงเทพฯ : คณอ, 2530.

ในอุกุนาวได้มีลูกหมักใจดีตัวหนึ่ง ได้ช่วยเหลือลูกกวางไผ่หนีจากล่าธารที่เข่นจก
พร้อมทั้งพาลูกกวางไผ่ถึงไฟ จนลูกกวางสามารถเดินวิ่งไต่ตามปกติ และลาจากไป ลูกหมัก
นึกถึงลูกปลาที่อยู่ล่าธารแห่งนั้น ที่กระโดดลอยตัวเหนือน้ำขึ้นมา ก็คิดว่าลูกปลาต้องการความ
ช่วยเหลือเช่นกัน จึงนำลูกปลาขึ้นมาจากล่าธาร และนำไปถึงไฟ ลูกปลารอนจนสลับไป แม่หมัก
มาพบเข้าจึงชี้แจงให้ลูกหมักเข้าใจธรรมชาติของปลา ลูกหมักจึงนำลูกปลาไปปล่อยล่าธาร

อิทธิพล วาหะวณะ. ชาวเหนือ. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2527.

กล่าวถึงเด็กชายที่ฐานะยากจนคนหนึ่งชื่อชาวเหนือ ซึ่งมีอาชีพเก็บเศษเหล็ก และ
ถุงพลาสติกขาย ชาวเหนือไม่ได้เรียนหนังสือเพราะความยากจนจึงต้องทำงานตั้งแต่เด็ก
ขณะที่เขาเก็บเศษเหล็กอยู่ริมถนนนั้นก็เคยพบเปลือกกล้วยหกลม เขาคิดคิดว่าถ้าเขาปล่อย
เปลือกกล้วยไว้อย่างนั้นอะไรจะเกิดขึ้นบ้าง หนังสือเล่มนี้นอกจากให้ความสนุกสนานแล้ว
ยังให้แง่คิดที่ว่าความมั่งคั่งหรือยากจนเป็นข้อยอมให้เกิดความเสียหายร้ายแรงได้

ตาราง 5 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อ

ITEM	MEAN OF HIGH GR.	VAR. OF HIGH GR.	MEAN OF LOW GR.	VAR. OF LOW GR.	t
1	3.000	0.000	2.621	0.315	3.638
2	3.000	0.000	2.655	0.377	3.025
3	2.552	0.685	1.379	0.530	5.730
4	2.966	0.034	2.207	0.599	5.135
5	3.000	0.000	2.345	0.734	4.118
6	2.931	0.067	2.483	0.544	3.089
7	2.966	0.034	2.483	0.544	3.417
8	3.000	0.000	2.103	0.810	5.363
9	2.931	0.067	2.276	0.493	4.719
10	3.000	0.000	2.690	0.507	2.346
11	2.897	0.167	1.793	0.741	6.233
12	3.000	0.000	2.310	0.579	4.882
13	2.897	0.167	2.414	0.466	3.268
14	2.897	0.167	2.034	0.677	5.051
15	2.931	0.138	2.517	0.759	2.353
16	3.000	0.000	2.448	0.613	3.794
17	3.000	0.000	2.345	0.663	4.335
18	3.000	0.000	2.655	0.520	2.576
19	3.000	0.000	2.207	0.670	5.218
20	3.000	0.000	2.379	0.672	4.076

Alpha Coefficient = 0.73

แบบทดสอบความมั่นใจในตนเอง

แบบทดสอบความมีวินัยในตนเอง

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....
วันที่.....โรงเรียน.....

คำชี้แจง

แบบทดสอบต่อไปนี้เป็นการวัดบุคลิกในเหตุการณ์ไม่สามารถตัดสินใจได้ ขอให้ท่าน
ช่วยตัดสินใจแทนบุคคลนั้น ๆ ด้วย คำตอบที่ดีที่สุด คือ คำตอบที่ตรงกับความรู้สึก ความคิด และการ
ตัดสินใจของท่านอย่างแท้จริง

การออกแบบทดสอบ

ในแต่ละข้อจะมีอักษร ก - ค ขอให้ท่านตอบในกระดาษคำตอบ โดยกาเครื่องหมาย x
หน้าตัวอักษรที่ตอบการจะตอบ ให้ขงคำตอบเดียว

ตัวอย่างคำตอบ

(๐) ปิยะพงษ์เตะถูกฟุตบอลกระชากหน้าค้างห้องเรียนแตก โดยไม่ตั้งใจ และไม่มีใครเห็น ทางโรงเรียนมีระเบียบว่า ถ้าผู้ใดทำของโรงเรียนเสียหาย จะต้องชดเชยค่าเสียหายนั้น ๆ ปิยะพงษ์ควรคิดสำนึกใจอย่างไร

- ก. บอกครู
ข. ไม่นานใจ
ค. ไม่บอกครู

ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

(0)

Q

คำอธิบาย แสดงว่าท่านไม่ทราบว่าจะตัดสินใจแทนใครอย่างไร ระหว่างการบอก
กับการไม่บอก

คำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อผลการเรียนของท่านแต่อย่างใด ไม่ว่าทางตรง
หรือทางอ้อม และจะถือเป็นความลับที่สุด ขอให้ท่านสบายใจที่จะช่วยตัดสินใจแทนบุคคลต่าง ๆ
ในแบบทดสอบนี้ได้อย่างเสรีตามความนึกคิดของท่านจริง ๆ

อ่านข้อความแล้วเขียนคำตอบลงในกระดาษคำตอบ กรุณาทำทุกข้อ

แบบทดสอบความมั่นใจในตนเอง

1. อานีเป็นนักเรียนที่เรียนเก่งมากและขยันเรียน เขาต้องการสมัครสอบเข้าเรียนโรงเรียนที่มีชื่อเสียงอันดับหนึ่งของจังหวัด ครูและเพื่อน ๆ บอกว่าการสอบเข้าเรียนโรงเรียนนั้นยากมาก และบางทีก็ขึ้นอยู่กับโชคชะตาของผู้สอบอีกด้วย อานีควรจะตัดสินใจอย่างไร
 - ก. สมัคร 3
 - ข. ไม่แน่ใจ 2
 - ค. ไม่สมัคร 1
2. ขณะที่กำลังอ่านหนังสือการดูหนังมาจากเพื่อนให้คำแนะนำที่บ้านของเธอ เธอได้ยื่นเสียงดูหนังเรียกให้เขาไปดูหนังอายุ 3 ขวบ เนื่องจากคุณแม่จะไปงานที่วัดใกล้บ้าน เธอจึงรีบเปิดหนังสืออ่านอย่างรวดเร็ว เพราะหากไปดูหนังแล้ว คงไม่มีเวลาที่จะอ่าน จากการเปิดหนังสืออย่างรวดเร็วนี้ จึงทำให้หนังสือฉีกขาด เธอคิดว่าหากนำหนังสือไปส่งคืนเพื่อน คงถูกตอว่าแน่ ๆ และเพื่อนคงไม่ให้ชมในครั้งต่อไป เธอควรจะตัดสินใจอย่างไร
 - ก. บอกเพื่อนว่าเธอทำหนังสือฉีกขาด 1
 - ข. ไม่แน่ใจ 2
 - ค. บอกเพื่อนว่าเธอทำหนังสือฉีกขาด 3
3. ที่สหกรณ์ของโรงเรียนวิทยาสรรพ์ มีนักเรียนจำนวนมากเข้าแถวซื้อนมสด คำรงค์จะซื้อนมสดเช่นกัน คำรงค์คิดว่าถ้าเขาแถวต่อจากคนอื่น ๆ นมสดคงจะหมดก่อน เพราะนมสดที่เจ้าหน้าที่นำมาขายนั้นมีเหลือเพียงไม่กี่ถุง คำรงค์เห็นชั่งเป็นเพื่อสนิทกันอยู่คนแถวคำรงค์ควรจะตัดสินใจอย่างไร
 - ก. ต่อแถว 3
 - ข. ไม่แน่ใจ 2
 - ค. ฝากเพื่อนซื้อ 1

4. ริมรั้วบ้านของนที เพื่อแนบ้านปลูกกล้วยไม้ลูกคณมาก จนกล้วยไม้ที่กำลังแก่เต็มที่จะหักงอเข้ามาในเขตบ้านของนที นทีรู้สึกอยากรับประทานมาก และนทีทราบว่าเพื่อนบ้านไปต่างจังหวัด นทีควรจะตัดสินใจอย่างไร
- กล้วยไม้รับประทาน 1
 - ไม่แน่ใจ 2
 - ไม่กล้วยไม้รับประทาน 3
5. ในห้องเรียนปกติคุณครูจะนั่งอยู่หลังสุคา วันหนึ่งคุณครูไม่บรรทัดไว้ที่บ้านจึงเรียกชื่อจากสุคา แต่สุคากลับทำเฉย ต่อมาอีกสองวัน สุคาลืมนำปากกามา จึงหันมาขโมยดู นทีควรจะตัดสินใจอย่างไร
- ไม่ให้อืม 1
 - ไม่แน่ใจ 2
 - ให้อืม 3
6. ก่อนวันงานประเพณีที่มหาวิทยาลัย ทางโรงเรียนประกาศรับสมัครนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม "การคัดเลือกจิตรกรสู่เยาว์" เพื่อเป็นตัวแทนเข้าร่วมประกวดวาดภาพสีน้ำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ในวันงานดังกล่าว สิริสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนี้มาก เพราะมีความสามารถทางคำานนี้ แต่ไม่ขอเข้าไปสมัครคนเดียว จึงชวนเพื่อนไปสมัคร แต่เพื่อนปฏิเสธ สิริควรจะตัดสินใจอย่างไร
- ไม่เข้าร่วมกิจกรรม 1
 - ไม่แน่ใจ 2
 - เข้าร่วมกิจกรรม 3

7. วันหนึ่งครูประจำชั้นแจกสมุดรายงานประจำตัวนักเรียน เพื่อนำกลับไปให้ดูปกครองครู วิชา
ไคกะแมนกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์และภาษาไทยศูนย์ ซึ่งให้นำสมุดรายงานไปให้ดูปกครองครูจะต้อง
ถูกดูแน่นอน วิชาควรจะตัดสินใจอย่างไร
- ก. นำสมุดรายงานไปให้ดูปกครองครู 3
 - ข. ไม่แน่ใจ 2
 - ค. เก็บสมุดรายงานซ่อนไว้ 1
8. กองตั้งใจจะปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด เมื่อจะข้ามถนนก็จะเดินไปข้ามตรงทาง
ม้าลายหรือสะพานลอยเท่านั้น แต่วันหนึ่งกองเดินไปกับเพื่อน ๆ และต้องการข้ามถนน
แต่ทางข้ามอยู่ห่างออกไป ถ้าจะเดินไปข้ามที่ทางข้ามก็จะเสียเวลา เพื่อน ๆ จะข้าม
ในที่ ๆ ไม่มีทางม้าลาย กองควรจะตัดสินใจอย่างไร
- ก. ข้ามตรงที่เพื่อนข้าม
 - ข. ไม่แน่ใจ
 - ค. เดินไปข้ามที่สะพานลอย
9. ที่ท่าอากาศยานแห่งหนึ่ง ชาวต่างประเทศคนหนึ่งไคขึ้นรถแท็กซี่ไปยังที่พักที่แห่งหนึ่งพอถึงที่พัก
ไคลงจากรถไปไคยลืมนำกระเป๋าเอกสารติดมือไปควย ขณะนั้นเป็นเวลาบ่าย 4 โมงเย็น
นหญิงเป็นคนขับรถก็กล่าวไครับขับรถไปส่งคืนเจ้าของรถ บังเอิญเหลือบดูในกระจกพบ
กระเป๋าเอกสารจึงรีบจอดรถขวางทางเป็คว พบเงินจำนวนมากบรรจุภายในกระเป๋าเอกสาร
นที่เหลือดูนาฬิกาอีกทีปรากฏว่าจนจะถึงเวลาที่ต้องส่งรถแล้ว ขณะเดียวกันก็มาถึงลูกสาวที่
นอนป่วยที่บ้าน ซึ่งกำลังต้องการใช้เงินอย่างมากในการรักษา นควรจะตัดสินใจอย่างไร
- ก. นำเงินทั้งหมดส่งคืนเจ้าของ
 - ข. ไม่แน่ใจ
 - ค. นำเงินบางส่วนไปซื้อยารักษาลูกสาวที่ป่วย

10. ในวันเสาร์ ดวงใจใคร่กับเพื่อน ๆ จะทำรายงานกันที่โรงเรียน ขณะที่กำลังจะออกจากบ้าน พ่อก็มีรายการโทรทัศน์ที่ชอบ แต่ดวงใจดูโทรทัศน์จะทำให้ไปถึงที่นัดหมายช้าไปครึ่งชั่วโมง ดวงใจควรจะตัดสินใจอย่างไร
- ก. รีบไปโรงเรียน
 - ข. ไม่สนใจ
 - ค. ดูโทรทัศน์ก่อนแล้วจึงไปโรงเรียน
11. ในวันเสาร์ จรรยาและน้องได้รับอนุญาตให้ไปดูภาพยนตร์รอบบ่ายโมงตรง ที่โรงภาพยนตร์ใกล้บ้าน พ่อและแม่ได้กำชับว่าเมื่อภาพยนตร์เลิกแล้ว ให้จรรยารับทานองกลับบ้านและมีไฟไปแฉะที่เตียงอีก จรรยารับคำ แต่พอภาพยนตร์เลิก น้องรบเร้าให้จรรยาพาไปรับประทานอาหารไอศกรีมที่ร้านวังทอง เพราะนาน ๆ ที่จะได้รับประทาน ซึ่งร้านนั้นจรรยาบอกว่า เป็นร้านไอศกรีมที่อร่อยที่สุดในละแวกนี้ ขณะนั้นอากาศก็ร้อนอบอ้าวมาก จรรยาควรจะตัดสินใจอย่างไร
- ก. ตามใจน้อง
 - ข. ไม่สนใจ
 - ค. รับกลับบ้าน
12. นิคเขาไปอ่านหนังสือในห้องสมุดในเวลาว่างเพียงตามลำพัง ในกระเป๋ามีหนังสือที่ดูจำนวนหนึ่ง เมื่ออ่านได้สักครึ่งเล่มก็ง่วงนอน จึงคิดว่าอ่านหนังสือออกมารับประทานสักเล่มหนึ่งจะทำให้หายง่วงได้ แต่ทว่าผิดกฎระเบียบของห้องสมุด ดังนั้นนิคควรจะตัดสินใจอย่างไร
- ก. ไม่รับประทาน
 - ข. ไม่สนใจ
 - ค. รับประทาน

16. ความปกติ กล้ากลับบ้านทันทีที่โรงเรียนเลิก เพราะจะต้องช่วยปลูกทรงขาของพวงมาลัยที่ตลาด
ใกล้บ้าน และเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติอยู่แล้ว แต่ในวันนี้เพื่อนสนิทชวนไปอยู่ เล่นวอลเลย์บอล
ซึ่งเป็นกีฬาที่กล้าชอบมาก กล้าควรจะตัดสินใจอย่างไร
- อยู่เล่นกีฬากับเพื่อน
 - ไม่แน่ใจ
 - กลับบ้าน
17. วิชาได้รับฝากจดหมายฉบับหนึ่งจากครูประจำชั้น ซึ่งฝากไปให้ปลูกทรงของเขเองวิชาอยากรู้ว่า
เป็นจดหมายเกี่ยวกับอะไร เพราะเมื่อวานนี้วิชาลอกการบ้านของเพื่อน และถูกครูจับได้ วิชาควร
จะตัดสินใจอย่างไร
- เปิดจดหมายออกอ่าน
 - ไม่แน่ใจ
 - นำไปให้ปลูกทรงโดยตรง
18. เวลาพักเที่ยงวันหนึ่ง ขณะที่จุ่มนั่งเล่นกับเพื่อน ๆ ที่มุมหนึ่งของสนามโรงเรียน จุ่มเหลือบเห็น
เศษไม้ลูกขี้เฒ่าหลายอันบนพื้นใกล้บริเวณแห่งนี้ จุ่มจึงชวนเพื่อนเก็บเศษไม้ดังกล่าวไปทิ้ง
แต่เพื่อน ๆ ไม่สนใจ คงเล่นกันอย่างสนุกสนาน จุ่มควรจะตัดสินใจอย่างไร
- เก็บเศษไม้ลูกขี้เฒ่าไปทิ้งที่ดังขยะ
 - ไม่แน่ใจ
 - ทิ้งเศษไม้ลูกขี้เฒ่าไว้ที่เดิม

19. ในช่วงเวลาเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ครูมอบหมายงานให้นักเรียนไปค้นคว้าและทำรายงานเกี่ยวกับค่าจ้างเพราะครูจะต้องไปประชุม แล้วให้นักเรียนนำรายงานมาส่งในวันรุ่งขึ้น ชาลิตกำลังกังวลนอนมาก เนื่องจากเมื่อคืนดูโทรทัศน์จนดึก พลังคิดว่าหากใช้เวลาที่ครูไม่อยู่ พักผ่อนสักครูหนึ่ง ครูก็คงไม่ทราบอยู่ที่ ดังนั้น ชาลิตควรจะตัดสินใจอย่างไร

ก. พักผ่อน

ข. ไม่แน่ใจ

ค. ทำรายงาน

20. เด็กตั้งใจจะเก็บเงินที่เหลือจากค่าขนมไว้นื้อของชาญวันเกิดให้คุณแม่ แต่พอเก็บเงินได้จำนวนหนึ่ง มีคนนำของสิ่งหนึ่งที่เด็กอยากได้ไว้ใช้เองมาขายให้ในราคาถูก เด็กควรจะตัดสินใจอย่างไร

ก. เก็บเงินไว้นื้อของชาญให้คุณแม่

ข. ไม่แน่ใจ

ค. ซื้อของให้ตนเอง

แบบสั่งเกิดควมมวินัยในตนเอง

แบบสังเกตความมีวินัยในตนเอง

วัน เดือน ปี เล่า.....
 ผู้สังเกต

พฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกแนวการกระทำ
 ซึ่งมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. มีความเชื่อมั่นในตนเอง ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ขยันขันแข็ง มีความมั่นใจและกล้าแสดงออก
 ในทางที่ถูกต้อง

2. มีความเป็นผู้นำ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ขยันขันแข็ง มีความมั่นใจและกล้าแสดงออก
 อย่างมีระบบ

3. มีความรับผิดชอบ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ขยันขันแข็ง มีความมั่นใจและกล้าแสดงออก

4. ตรงต่อเวลา รู้จักกาลเทศะ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ขยันขันแข็ง มีความมั่นใจและกล้าแสดงออก

5. เคารพในสิทธิของผู้อื่น ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ขยันขันแข็ง มีความมั่นใจและกล้าแสดงออก

ออกจากห้องเรียน

6. มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทางสังคม ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ขยันขันแข็ง มีความมั่นใจและกล้าแสดงออก
 และเห็นคุณค่าในตนเอง

7. มีลักษณะบุคลิกภาพดี ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ขยันขันแข็ง มีความมั่นใจและกล้าแสดงออก

8. มีความซื่อสัตย์สุจริต ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ขยันขันแข็ง มีความมั่นใจและกล้าแสดงออก

9. มีความอดทนขยันหมั่นเพียร ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ขยันขันแข็ง มีความมั่นใจและกล้าแสดงออก

ซักถามบทเรียนที่ไม่เข้าใจจากครู

10. รู้จักเสียสละ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ขยันขันแข็ง มีความมั่นใจและกล้าแสดงออก
 ของเพื่อนด้วยดี

ให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมเชิงนิมิตให้ 1 คะแนน ถ้าแสดงพฤติกรรมเชิงนิมิตให้ 0 คะแนน

ประวัติย่อของตัววิจัย

ชื่อ	นางละมัย กาญจนะประโชติ
เกิดวันที่	1 มกราคม 2499
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดน่าน
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	9 ซอย 1 ถนนรอบกำแพงเมืองบ้านเหนือ ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนราชูปถัมภ์ อำเภอเมือง จังหวัดน่าน
สถานที่ศึกษา ปีการศึกษา	
2515	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนันทบุรีศึกษา
2519	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิทยาลัยครูอุตรดิตถ์
2527	ศษ.บ. (ภาษาไทย แขนงมัธยมศึกษา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
2528	ค.บ. (ภาษาอังกฤษ) วิทยาลัยครูอุตรดิตถ์
2534	กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การพัฒนาจริยธรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยใช้กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

บทคัดย่อ

ของ

ละมัย กาญจนะประโชติ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์

มิถุนายน 2534

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ และนักเรียนที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนราชานุกูล อำเภอเมือง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดน่าน ที่มีความมีวินัยในตนเองต่ำ จำนวน 20 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน โดยกลุ่มทดลองที่ 1 อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ กลุ่มทดลองที่ 2 อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ หนังสือสำหรับเด็ก 30 ชื่อเรื่อง แบบทดสอบความมีวินัยในตนเอง และแบบสังเกตความมีวินัยในตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test

ผลจากการศึกษา พบว่า

1. นักเรียนที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ มีการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี มีการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำหนังสือ มีการพัฒนาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสูงขึ้นกว่านักเรียนที่ได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างเสรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฉบับนี้ กองงานประจักษ์ การพัฒนาจริยธรรม ด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียน
ในสังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดน่าน โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดน่าน
ฉบับที่ ๖๐๖/๒๕๓๓
วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๓

**DEVELOPMENT OF SELF-DISCIPLINE OF PRATHOM SUKSA VI STUDENTS
THROUGH READING ACTIVITIES**

AN ABSTRACT

BY

LAMAI KANJANAPRACHOTE

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Library Science
at Srinakharinwirot University**

June 1991

The purpose of this research was to compare the development of self-discipline of students through reading activities. The sample was 20 Prathom Suksa VI students at Rachanuban School in Nan, in the 1990 academic year. The group was divided into 2 experimental groups; each group consists of 10 students. The first experiment group joined in Book-Talk Activities and the second in Voluntary Reading Activities. The instruments were 30 picture books on self-discipline, the test and the observational form of self-discipline.

The results were as follows;

1. Self-discipline of students that joined in Book-Talk Activities was significantly higher than before the experiment at .01 level.
2. Self-discipline of students that joined in Voluntary Reading Activities was significantly higher than before the experiment at .01 level.
3. Self-discipline of students that joined in Book - Talk Activities was significantly higher than those that joined in Voluntary Reading Activities at .05 level.